

Мерки прилагачи законодателството на Европейската Общност за опазване на водите, включително мерки изисквани от законодателството, посочени в член 10 и част А от Приложение VI към РДВ

1.Рамкова Директива за водите (2000/60/ЕС)

Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите	Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат
<p>Закон за водите (обн., ДВ, бр. 67 от 27.07.1999г., последно изм. ДВ. бр.82 от 16 октомври 2009г.)</p> <p>Дейността в областта на водите се осъществява в изпълнение на изискванията на Закона за водите.</p> <p>Законът осигурява единно и балансирано управление на водите като основен компонент на околната среда и като ресурс в интерес на обществото, защита на здравето на населението и устойчиво развитие на страната.</p>	<p>1.Басейнов принцип на управление на водите</p> <p>Определяне на речния басейн като основна единица за съвместно управление на водните ресурси (повърхностни и подземни). Басейновото управление на водите е интегрирано управлението на водите, на основата на естествените речни басейни и включва дейностите по използване, опазване и възстановяване на водите, както и дейностите по предпазването от вредното им въздействие. Това управление гарантира комплексност, екологосъобразност, ефективност, приоритетност, йерархичност и алтернативност на управлението, информационна обезпеченост и участие на обществеността. То се осъществява от създадени административни структури на централно и басейново ниво за прилагане и налагане на екологичното законодателство в областта на водите - Басейнови дирекции, Регионални инспекции по околна среда и водите и Изпълнителната агенция по околна среда и води към Министерството на околната среда и водите.</p> <p>Басейновото управление гарантира устойчивото управление на водите в качествен и количествен аспект, за постигане на целите за опазване на околната среда.</p> <p>2.Интегриране на водната политика</p> <p>Единното управление на водните ресурси координира общата политика по водите с министерства и ведомства, ползващи ресурса за своята дейност. Министерството на околната среда и водите провежда държавната интегрирана политика в областта на водите като координира, регулира, балансира и контролира отрасловите и териториални политики свързани с водите, с цел задоволяване на потребностите и запазване на водното богатство за следващите поколения. Отрасловите министерства, териториалните общности и стопанските структури осъществяват функции свързани с използването на водите в рамките определени от Общата стратегия и политика на Министерство на околната среда и водите.</p> <p>Използване на процеса за издаване на комплексни разрешителни за определяне на индивидуални</p>

норми за потребление на вода за промишлени инсталации, попадащи в обхвата на Закона за опазване на околната среда.

Интегрираната политика ще постигне устойчиво водоползване и опазване на водните ресурси при спазване на принципа за подобряване на екологичното състояние на повърхностните води и осигуряване на добро състояние на подземните води.

3.Хармонизация с други национални стратегии и програми

Плановете за управление на речните басейни са основен инструмент за управление на водите, водните обекти и водостопанските системи и съоръжения. Те са публични и обвързани с други планове в обхвата на съответното териториално ниво, включително с плановете за регионално развитие, териториално устройствените, лесоустройствените, паркоустройствените и други планове. По този начин се интегрират принципите за опазване на водите и устойчивото им ползване в различни области като енергетика, промишленост, селско стопанство, рибовъдство, регионална политика, туризъм и др.

Една от най-важните стратегии е за единно управление на водите в Република България, в която са дефинирани главните цели за устойчива политика - осигуряване на води за питейно-битови нужди, за рекреация, за балнеолечение; осигуряване на води за производствени нужди на индустрията и енергетиката, за напояване и др. , опазване на околната среда и водните екосистеми, ограничаване на въздействията от наводнения и засушавания.

Други стратегии, планове и програми са: Национална стратегия ИСПА – сектор Околна среда, Енергийната стратегия; Национален план за развитие на земеделието и селските райони; Национален план за регионално развитие; Национална програма за необходимите мерки в условията на тенденция към засушаване, във връзка с установените промени в климата и свързаното с това намаляване на възпроизводството на естествения хидрологичен цикъл; Национална програма за възобновяеми енергийни източници, в която са поставени националните индикативни цели за потребление на електрическа енергия, произведена от ВЕЦ; Националната стратегия за управление и развитие на водния сектор; Националната програма за необходимите мерки в условията на тенденция към засушаване; Национална програма за изграждане на ГПСОВ в населени места с над 10 хил. еквивалентни жители, която се допълва за населени места с над 2 хил. еквивалентни жители за изграждане през годините на канализация и пречиствателни станции за отпадъчни води в населени места; Национална програма за опазване на водите от замърсяване с опасни вещества, Национална Стратегия за Опазване на Биологичното Разнообразие, Националната агроекологична програма, които задават стриктно рамките за доброто състояние на водите, и решаване на въпросите с замърсителите.

	<p>4.Информирание на обществеността и консултации със заинтересованите страни</p> <p>Създадена е законова рамка за въвличане на широката общественост и бизнеса в управлението на водния сектор и спазване на принципите за солидарност, зачитане на обществения интерес чрез осигуряване на съгласувани действия и сътрудничество на всички нива на управление.</p> <p>Информационна обезпеченост и включване на широката общественост, включително потребителите на водни услуги в процесите на обсъждане и вземане на дългосрочни решения и при приемане на програми за действия, става чрез предоставяне на своевременна, точна и разбираема информация за състоянието на водите, планираните мерки и достигнатите резултати от тяхното прилагане. По този начин се формират знания за опазване и разумно ползване на водни ресурси.</p> <p>Попълване и актуализация на базата данни за източниците за информация за водите, в която се публикува публична информация за състоянието на водните ресурси в страната, законово регламентира участието на обществеността по време на вземане на решения и при изготвяне актуализация на плана за управление на речния басейн.</p>
--	---

2. Директива 2008/1/ЕО за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването – тази директива кодифицира и отменя Директива за комплексното предотвратяване и контрол върху замърсяването (96/61/ ЕС)

Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите	Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат
<p>Закон за опазване на околната среда (Обн. ДВ. бр.91 от 25 септември 2002г, последно изм. ДВ. бр.82 от 16 октомври 2009г.) Глава седма. ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И ОГРАНИЧАВАНЕ НА ПРОМИШЛЕНОТО ЗАМЪРСЯВАНЕ Раздел II.</p>	<p>1.Изграждането и експлоатацията на нови и експлоатацията на действащи инсталации и съоръжения за категориите промишлени дейности по приложение № 4 (инсталации и съоръжения, класифициране за опазване на околната среда) се разрешават след издаването на комплексно разрешително. Изискването се прилага и при съществена промяна на действащи инсталации и съоръжения.</p> <p>2.Министерството на околната среда и водите следи развитието на най-добрите налични техники и поддържа информационна система за тях.</p> <p>3.Комплексното разрешително съдържа:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ емисионните норми и техническите мерки, в т.ч. такива за извън нормалните условия на експлоатация;➤ задължителните мерки за опазване на въздуха, водата и почвата;

Комплексни разрешителни

- изискванията за мониторинг;
- условията за ограничаване на трансграничното замърсяване;
- допълнителните мерки за достигане на действащите норми за качество на околната среда;
- необходимите условия, които гарантират съответствието на инсталацията с изискванията на закона.

4.В случаите, когато съответните норми за качество на околната среда изискват по-строги условия от тези, постижими чрез използването на най-добрите налични техники, в комплексните разрешителни компетентният орган може да изисква прилагането на допълнителни мерки, които не засягат действието на мерки, евентуално предприети за постигане на съответствие с други норми за качество на околната среда

5.Компетентният орган преразглежда периодично на всеки осем години разрешителното като в резултат от преразглеждането изготвя обобщен вариант на разрешителното, в който включва всички промени в условията му в този период, приети с решение на компетентния орган.

Преразглеждане на разрешителното се предприема по всяко време, когато:

- поради причинено от инсталацията значително замърсяване на околната среда е необходима промяна на поставените в разрешителното емисионни ограничения или включване в условията на разрешителното на нови емисионни ограничения;
- операторът е планирал промени в работата на инсталацията;
- са настъпили съществени промени в най-добрите налични техники, позволяващи значително намаляване на емисиите в околната среда, без това да налага прекомерни разходи за оператора;
- е настъпила промяна в изискванията за експлоатационна безопасност на инсталацията, налагащи използването на други техники;
- са настъпили промени в нормативната уредба по околна среда.

6.Операторът на инсталацията е длъжен да:

- информира компетентния орган за всяка планирана промяна в работата на инсталацията;
- изпълнява условията в комплексното разрешително при експлоатация на инсталацията; информира редовно органа, отговорен за налагането на резултатите от мониторинга, и незабавно да го осведомява за всички инциденти или аварии със значително отрицателно въздействие върху околната среда;
- осигурява условия на представителите на органа, отговорен за налагането на всички необходими проверки на инсталацията, за вземането на проби и събирането на необходимата информация за изпълнение на задълженията им по закона;

	<p>➤ изготвя и предоставя на контролиращия орган годишен доклад за изпълнение на дейностите, за които е предоставено комплексно разрешително, съдържащ и информация, необходима за докладването по Регламент (ЕО) №166/2006.</p> <p>6.При експлоатацията на инсталациите и съоръженията операторът контролира:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ прилагането на всички възможни мерки за предотвратяване на замърсяване чрез прилагане на най-добрите налични техники; ➤ прилагането на системи за управление на околната среда; ➤ недопускането на замърсяване на околната среда съгласно нормите за допустими емисии и нормите за качество на околната среда; ➤ избягването на образуване на отпадъци; в противен случай отпадъците се оползотворяват; когато това е технически или икономически невъзможно, те се обезвреждат по начин, който избягва или намалява въздействието им върху околната среда; ➤ ефективното използване на енергията; ➤ прилагането на всички възможни мерки за предотвратяване на промишлени аварии и ограничаване на последствията от тях; ➤ предприемането на необходимите мерки за избягване на възможни рискове от замърсяване и привеждане на територията, върху която е разположена инсталацията, в задоволително състояние след прекратяване на дейността. <p>7.Контролът по изпълнението на условията в издаденото разрешително се извършва от съответната РИОСВ</p> <p>8.Министърът на околната среда и водите води публичен регистър с данни за резултатите от издаването, преразглеждането, изменението и актуализирането на комплексните разрешителни.</p> <p>9.Изпълнителната агенция по околна среда поддържа публичен регистър за резултатите от мониторинга на емисиите, предвиден в комплексните разрешителни.</p>
<p>Наредба за условията и реда за издаване на комплексни разрешителни (Обн. ДВ. бр.80 от 9 октомври 2009г.)</p> <p>С наредбата се регламентират условията и редът за издаване на комплексни разрешителни за</p>	<p>1.При разглеждане на постъпилото заявление компетентният орган извършва проверка дали операторът е планирал/предприел необходимите мерки за предотвратяване и контрол на замърсяването съгласно изискванията на наредбата, като обръща внимание на следните критерии:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ оценка на възможностите за намаляване потреблението на енергия, вода и суровини; ➤ оценка на мерките за оптимизиране на производствения процес; ➤ оценка на мерките за предотвратяване образуването на отпадъци, а където това е невъзможно - на потенциала за тяхното оползотворяване.

<p>изграждане и експлоатация на нови и действащи предприятия и съоръжения, в които се въвежда система за предотвратяване на големи аварии с опасни вещества или за ограничаване на последствията от тях. С наредбата се определят реда и начина за определяне на най-добрите налични техники, редът и начинът на отчитане на емисиите на вредни вещества, и съдържанието на мониторинга.</p>	<p>2.Компетентният орган издава комплексното разрешително, след като с проверката установи, че:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ операторът е планирал/предприел необходимите мерки за предотвратяване и контрол на замърсяването чрез прилагане на най-добрите налични техники по смисъла на ЗООС; ➤ експлоатацията на инсталациите и съоръженията няма да предизвика нарушаване на нормите за качество на околната среда. <p>3. Оценка на планирани промени, преразглеждане, изменение и актуализиране на комплексните разрешителни</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ Информация за планирана промяна от оператора се подава в МОСВ/РИОСВ; ➤ Преразглеждане на комплексно разрешително се извършва - периодично, на всеки 8 години; незабавно, след установяване на необходимост от промяна на поставените в разрешителното емисионни ограничения или включване в условията на разрешителното на нови емисионни ограничения; нови нормативни разпоредби по отношение на най-добрите налични техники; нови нормативни разпоредби по отношение на изискванията за експлоатационна безопасност на инсталацията; ➤ Наличието на съответствие на планирана промяна в работата на инсталация с нормативната уредба по околна среда, необходимостта от актуализиране или изменение на разрешителното и условията за това се съгласуват с компетентните дирекции на МОСВ и със съответните РИОСВ и Басейнова дирекция.
<p>Закона за управление на отпадъците (Обн. ДВ. бр.86 от 30 септември 2003г., последно изменен изм. ДВ. бр.82 от 16 октомври 2009г.) Този закон урежда екологосъобразното управление на отпадъците, като съвкупност от права и задължения, решения, действия и дейности, свързани с образуването и третирането им, както и формите на контрол върху тези дейности.</p>	<p>1.Изискванията към продуктите, които в процеса на тяхното производство или след крайната им употреба образуват опасни или масово разпространени отпадъци.</p> <p>2.Управлението на отпадъците се осъществява с цел да се предотврати, намали или ограничи вредното им въздействие върху човешкото здраве и околната среда</p> <p>3.Задължения на лицата, извършващи дейности, свързани с отпадъци - предотвратяване или намаляване на количеството и опасните свойства на образуваните отпадъци; рециклиране, повторно използване и/или извличане на вторични суровини и енергия от отпадъците, чието образуване не може да се предотврати; обезвреждане на отпадъците при невъзможност за тяхното предотвратяване, намаляване и/или оползотворяване; предаването и приемането на производствените, строителните и опасните отпадъци се извършват само въз основа на писмен договор</p> <p>4.Забранява се изоставянето, нерегламентираното изхвърляне и изгаряне или друга форма на неконтролирано обезвреждане на отпадъците. Лицата, чиято дейност е свързана с образуване и/или третиране на производствени и/или опасни отпадъци, както и лицата, притежаващи разрешение или</p>

	<p>регистрационен документ и извършващи дейности по третиране на битови и/или строителни отпадъци, са длъжни да водят отчетни книги, заверени от регионалната инспекция по околната среда и водите.</p> <p>5.Програмите за управление на дейностите по отпадъците предвиждат мерки за постигане на следните цели: намаляване или ограничаване образуването на отпадъци, както и на степента на тяхната опасност; рециклиране, регенериране или други форми на оползотворяване; екологосъобразно обезвреждане; почистване на стари замърсявания с отпадъци.</p>
--	---

3. Директива за общинските пречиствателни станции за отпадъчни води (91/271/ ЕС), изменена с Директива 98/15/ЕЕС

Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите	Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат
<p>Закон за водите (обн., ДВ, бр. 67 от 27.07.1999г., последно изм. ДВ. бр.82 от 16 октомври 2009г.) Глава осма. ОПАЗВАНЕ НА ВОДИТЕ И ВОДНИТЕ ОБЕКТИ</p>	<p>Чл. 135. За поддържане на количеството и необходимото качество на водите: Точка:12. (изм. - ДВ, бр. 65 от 2006г., в сила от 11.08.2006г., изм. - ДВ, бр. 82 от 2009г., в сила от 16.10.2009г.) министърът на околната среда и водите, министърът на регионалното развитие и благоустройството, министърът на здравеопазването и министърът на икономиката, енергетиката и туризма издават наредба за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти.</p>
<p>Наредба № 6 за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти (ДВ, бр. 97/ 2000г., изм. и доп. ДВ, бр. 24/ 2004г.)</p> <p>Наредбата ще позволи да се предотврати и/или преустанови и намали замърсяването на водите на водните тела с опасни и вредни вещества чрез въвеждането на</p>	<p>1.Регламентира емисионните норми за допустимото съдържание на някои вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти (опасните вещества от обхвата на наредбата въз основа на тяхната токсичност, устойчивост и биоаккумуляция се групират в списък I и списък II на Приложение №1.)</p> <p>2.Индивидуалните емисионни ограничения в разрешителните за ползване на водни обекти за заустване на отпадъчни води не могат да бъдат по-малко строги от емисионните норми по тази наредба.</p> <p>3.Министърът на околната среда и водите организира, ръководи и осъществява контрол за извършване на мониторинга на отпадъчните води, съдържащи опасни и вредни вещества, които са предмет на тази наредба, както и на мониторинга на водите на водните обекти, които са повлияни от заустването на тези отпадъчни води.</p> <p>4.Изграждане на канализационни мрежи съобразно изискванията за пречистване на</p>

нормите при издаване на индивидуалните емисионни ограничения в разрешителните за заустване във воден обект.

отвежданите от тях отпадъчни води и съобразно най-добрите технически познания в срок:

- за агломерации с над 10 000 е. ж. - до 31.XII.2010г;
- агломерации с е. ж. между 2000 и 10 000 - до 2014г.

5.Отпадъчните води от агломерации, които постъпват в канализационните мрежи, трябва преди заустването им във водните обекти да бъдат подложени на вторично или еквивалентно на него пречистване:

- всички зауствания от агломерации с над 10 000 е. ж. след селищната пречиствателна станция БПК5 при 20⁰С без нитрификация - 25mg/l O₂, ХПК - 125 mg/l и общо съдържание на неразтворени вещества 35 mg/l - до 31.XII.2010г.;
- за зауствания от агломерации между 2000 и 10 000 е. ж. след селищната пречиствателна станция БПК5 при 20⁰С без нитрификация - 25mg/l O₂, ХПК - 125 mg/l и общо съдържание на неразтворени вещества 35 mg/l - до 31.XII. 2014г.

6.Отпадъчните води от агломерации, които постъпват в канализационните мрежи, трябва преди заустването им във водните обекти в чувствителни зони или водосбор на чувствителна зона, да бъдат подложени на вторично или еквивалентно на него пречистване:

- за зауствания от агломерации между 2000 и 10 000 е. ж. след селищната пречиствателна станция БПК5 при 20⁰С без нитрификация - 25mg/l O₂, ХПК - 125 mg/l и общо съдържание на неразтворени вещества 35 mg/l - до 31.XII. 2014г.
- всички зауствания от агломерации с над 10 000 – 100 000 е. ж. след селищната пречиствателна станция БПК5 при 20⁰С без нитрификация - 25mg/l O₂, ХПК - 125 mg/l, общо съдържание на неразтворени вещества 35 mg/l, общ фосфор 2 mg/l и общ азот (сума от общия азот по Кендал – органичен и амонячен, нитратен азот и нитритен азот) 15 mg/l - до 31.XII.2010г.;
- всички зауствания от агломерации при над 100 000 е. ж. след селищната пречиствателна станция БПК5 при 20⁰С без нитрификация - 25mg/l O₂, ХПК - 125 mg/l, общо съдържание на неразтворени вещества 35 mg/l, общ фосфор 1 mg/l и общ азот (сума от общия азот по Кендал – органичен и амонячен, нитратен азот и нитритен азот) 10 mg/l - до 31.XII.2010г.

7. До три години от влизане в сила на наредбата министърът на околната среда и водите със заповед определя списък на по-малко чувствителните зони в съответствие с критериите, посочени в приложение №4. Списъкът се актуализира най-малко веднъж на 4 години.

8. Отпадъчните води от агломерации под 2000 е. ж., които постъпват в канализационните мрежи, преди заустването им във водните обекти трябва да бъдат подложени на подходящо пречистване (означава пречистване на отпадъчните води от населените места по начин, който

	след заустването им осигурява спазването на имисионните норми на водоприемника и спазването на разпоредбите на Наредба №6 от 9 ноември 2000г. За емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти) в срок до 2014г.
Заповед № РД - 970 София, 28.07.2003 г. за определяне на чувствителните зони във водните обекти На основание на чл.12 от Наредба №6 за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти (ДВ, бр. 97/ 2000г., изм. и доп. ДВ, бр. 24/ 2004г.)	1.Определен е списък на чувствителните зони в съответствие с критериите, посочени в приложение №4 от Наредба №6 / 09.11.2000г. за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти, който е приложен към настоящата заповед. 2.Изпълнението на заповедта се възлага на директора на Дирекция “Управление на водите”, директорите на Басейновите дирекции и директорите на Регионалните инспекции по околна среда и водите.
Наредба № 7 от 14.11.2000г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места (ДВ, бр.98/ 2000г.) Наредбата регламентира заустването на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места като чрез определяне на норми за допустимо съдържание на токсични, вредни и опасни за околната среда вещества се предотвратява замърсяването на отпадъчните води в тях.	1.Опазването на водите от замърсяване с токсични, вредни и опасни за околната среда вещества посредством: ➤ определяне на условията и реда за заустване на отпадъчните води; ➤ определяне на норми за допустимо съдържание на токсични, вредни и опасни за околната среда вещества в отпадъчните води преди заустването им. 2.Заустването на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места се извършва при условията и по реда на Наредба №9 от 1994г. за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (обн., ДВ, бр.77 от 1994г.; изм., бр.7 от 1996г.; бр. 3 от 1997г.; бр.16 и 47 от 1998г.; бр.3 и 70 от 1999г.). 3.Юридическите и физическите лица, които заустват или ще заустват производствени отпадъчни води в канализационните мрежи на населените места или селищните пречиствателни станции, подават писмена молба до лицата, експлоатиращи канализационните мрежи на населените места и/или селищните пречиствателни станции, за разрешаване на заустването. 4. Производствените отпадъчни води се заустват въз основа на писмен договор, който се сключва между лицето, експлоатиращо канализационната мрежа на населеното място и/или селищната пречиствателна станция, и абоната. Емисионните нормите, както и дебитът на

производствените отпадъчни води трябва да бъдат неразделна част от договора.

5. В канализационните мрежи на населените места или в селищните пречиствателни станции могат да се заустват само производствени отпадъчни води, които не пречат на експлоатацията на канализационните мрежи и селищните пречиствателни станции и не застрашават живота и здравето на обслужващия ги персонал.

6. Забранява се изхвърлянето в канализационните мрежи на населените места и селищните пречиствателни станции на:

- твърди отпадъци и материали, които могат да запушат тръбите и шахтите или се отлагат по стените им: вар, пясък, гипс, пепел, строителни, кухненски, животински, кожени и твърди битови отпадъци, метални стружки, парцали, конци, влакна, течен тор, джибри, винена или бирена утайка, кубови отпадъци, целулоза, хартия, стъкло и други подобни отпадъци;
- вещества, които оказват разрушаващо действие на тръбите и канализационните съоръжения;
- необеззаразени инфекциозни отпадъчни материали и микробиологични препарати;
- киселини и основи;
- експлозивни, запалими, корозивнодействащи, канцерогенни и радиоактивни вещества и отпадъци.

7. Максимално допустимите концентрации на вещества в производствените отпадъчни води, зауствани в канализационните мрежи на населените места или в селищните пречиствателни станции, са дадени в приложение № 2. Лицата, които експлоатират канализационните мрежи на населените места и/или селищните пречиствателни станции, определят конкретно за всеки абонат норми за допустимото съдържание на замърсяващи вещества в производствените отпадъчни води.

8. Емисионните нормите се прилагат за мястото преди заустването на производствените отпадъчни води в канализационните мрежи на населените места или селищните пречиствателни станции, освен ако друго по-подходящо място не е определено с договора, което да изключва възможността за смесването и разреждането им с други отпадъчни води.

9. При определянето на емисионните нормите лицата, които експлоатират канализационните мрежи на населените места и/или селищните пречиствателни станции, в зависимост от конкретните условия трябва да се съобразяват със:

- разрешителното за заустване на отпадъчните води от канализационната мрежа на населеното място или от селищната пречиствателна станция във водния обект;
- категорията и асимилативните възможности на водния обект - приемник на отпадъчните води от

	<p>канализационната мрежа на населеното място или селищната пречиствателна станция;</p> <ul style="list-style-type: none">➤ характера на хидравличната връзка между приемника и подземните води;➤ дебита, вида и степента на замърсяване на производствените отпадъчни води;➤ капацитета и ефективността на селищната пречиствателна станция, ако има такава;➤ използването в селското стопанство и/или безопасното депониране или друг вид третиране на утайките от селищните пречиствателни станции. <p>10. Лицата, които експлоатират канализационните мрежи на населените места и/или селищните пречиствателни станции, осъществяват контрол над абонатите при условията и по реда на Наредба № 9 от 1994г. за ползване на водоснабдителните и канализационните системи за спазване на изискванията и нормите в договорите.</p> <p>11. Басейновите дирекции и РИОКОЗ в рамките на тяхната компетентност осъществяват контрол над лицата, които експлоатират канализационните мрежи на населените места и/или селищните пречиствателни станции, и над абонатите за спазване на изискванията на тази наредба.</p>
<p>Наредба № 10 от 3 юли 2001г. за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точковите източници на замърсяване (ДВ, бр. 66/ 2001г.)</p> <p>С наредбата се определят редът и начина за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води от точкови източници на замърсяване в повърхностни водни обекти с оглед опазване екологичното им състояние чрез осигуряване на проектната категоризация на водните тела.</p>	<p>1. Разрешителни за заустване (по реда, предвиден в глава четвърта от Закона за водите) на отпадъчни води във водни обекти от точкови източници на замърсяване се изискват:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ за обекти в процес на проектиране и/или в процес на строителство;➤ за съществуващи обекти. <p>2. Забранява се изпускането на отпадъчни води от по-високо разположен обект в по-ниско разположен, освен чрез договор между собствениците на двата обекта, като собственикът на по-ниското разположения обект носи отговорност по отношение на разрешителния режим на заустване на посочените води и от двата обекта.</p> <p>3. Забранява се заустване на отпадъчни води в пояс "Г" на санитарно-охранителната зона около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди.</p> <p>4. Не се издават разрешителни за заустване на отпадъчни води на физически и юридически лица, които нямат разрешение за водоползване по реда на Закона за водите или договор за предоставяне на водна услуга от водоснабдително дружество или сдружение.</p> <p>5. Заустване на битови отпадъчни води във водни обекти без разрешително се допуска за обекти извън регулацията на населените места при максимално денонощно водно количество до 10 куб.м/ден и товар на замърсяването до 50 еквивалентни жители по биохимична потребност от кислород за пет денонощия (БПК5) и с най-малко първично пречистване на отпадъчните води</p>

(изисква писмено уведомяване на съответната басейнова дирекция).

6.Разрешителните за заустване на отпадъчни води в повърхностни водни обекти съдържат:

1.административно-институционални данни за обекта, собственика и ползвателя му; 2.данни от разрешителното за водоползване или договора за предоставена водна услуга от водоснабдително дружество или сдружение; 3.място/места на заустване във водния обект и проектната категория на водите във водния обект; 4.място/места за собствен мониторинг, честота на пробовземане и вид на пробата за всички показатели от индивидуалните емисионни ограничения; 5.условия за контрол и контролиращ орган; 6.индивидуални емисионни ограничения на всички характерни показатели на отпадъчните води по потоци и места на заустване; 7.други условия за заустването, включващи изисквания към (преливниците към смесена канализационна система; заустването на дъждовни води при разделна канализационна система; преливниците при дъждозадържателни резервоари; аварийните изпускатели при канализационните помпени станции; аварийните и байпасните връзки при пречиствателните станции и съоръжения; третирането, транспортирането и обезвреждането на отпадъците и утайките, отделени от пречиствателните станции за отпадъчни води; обеззаразяването на пречистените отпадъчни води; охранителните мерки и съоръжения около складове за течни суровини и готова продукция, които могат да се превърнат в потенциален замърсител на водните обекти; други условия съобразно спецификата на обекта.); 8.срок за достигане на индивидуалните емисионни ограничения; 9.срок за действие на разрешителното; 10.такса за правото на ползване на водния обект по тарифа, определена с акт на Министерския съвет; 11.картен материал в подходящ мащаб с нанесени обекта, водния обект, местата на заустване с географски координати, местата за собствен мониторинг и контрол, както и пунктовете за наблюдение и контрол от националната система за мониторинг на водите; 12.други условия.

7.Изменение на условията в разрешителното за заустване поради защита на обществени интереси или при съществена промяна в състоянието и статуса на водния обект се извършва от органа, издал разрешителното при условията на глава четвърта, раздел III от Закона за водите.

8.Органът, издал разрешителното, може да прекрати действието му в 14-дневен срок след предупреждаване на титуляря на разрешителното при системно или опасно нарушаване на условията в разрешителното и при неизпълнение предписанията на контролиращия орган.

9.За издадените разрешителни се водят публични регионални регистри в РИОСВ и в Басейновите дирекции и публичен национален регистър в Министерството на околната среда и водите.

10.Индивидуалните емисионни ограничения не могат да бъдат по-малко строги от емисионните

	<p>норми, регламентирани с Наредба № 6 от 2000г. за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти (ДВ, бр. 97 от 2000г.). Индивидуалните емисионни ограничения не могат да бъдат по-строги от стойностите на показателите за проектната категория на водите във водното тяло. Индивидуалните емисионни ограничения се прилагат за мястото, където отпадъчните води напускат обекта, от който се формират, а когато е предвидена пречиствателна станция или съоръжение за тяхното пречистване, индивидуалните емисионни ограничения се прилагат за мястото, където пречистените отпадъчни води напускат пречиствателната станция или съоръжение. Не се допуска постигането на индивидуалните емисионни ограничения чрез разреждане на отпадъчните води преди заустването им във водния обект.</p> <p>11. Всички данни за състоянието на водния обект - физико-химични, биологични, климатични и хидроложки, свързани с процедурите по определяне на индивидуалните емисионни ограничения при заустване на отпадъчни води, се предоставят на Басейновите дирекции от Изпълнителната агенция по околна среда и РИОСВ.</p> <p>12. При аварийни случаи, създаващи предпоставки за замърсяване на водния обект, титулярят на разрешителното е длъжен да вземе необходимите мерки за ограничаване и/или ликвидиране на последиците от замърсяването и незабавно да уведоми съответните РИОСВ, Басейновата дирекция, органите на Гражданска защита и постоянните общински комисии за защита на населението при бедствия, аварии и катастрофи в землището, на което е станала аварията.</p> <p>13. Титулярят на разрешителното уведомява съответните РИОСВ и Басейнова дирекция при всяка повреда или преустановяване на работата на контролно-измервателните прибори към системата за собствен мониторинг.</p>
<p>Наредба за реда и начина за оползотворяване на утайки от пречистването на отпадъчни води чрез употребата им в земеделието (ПМС № 339 от 14.12.2004г., ДВ, бр. 112 от 23.12.2004г.) Наредбата регламентира изискванията, на които трябва да отговарят утайките, за да се</p>	<p>1. Редът и начинът за оползотворяване на утайките от пречиствателни станции и пречиствателни съоръжения за отпадъчни води чрез употребата им в земеделието;</p> <p>2. Изискванията, на които трябва да отговарят утайките, за да се гарантира, че няма да имат вредно въздействие върху човешкото здраве и околната среда, включително върху почвата.</p> <p>3. Редът за отчитане на оползотворените утайки.</p> <p>4. Изискванията на наредбата се прилагат за:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ утайки от пречиствателни станции за отпадъчни води от населени места и от други пречиствателни станции, третиращи отпадъчни води със състав, сходен със състава на битовите и на отпадъчните води от населени места;➤ утайки от септични ями и други подобни съоръжения за пречистване на отпадъчни води;

гарантира, че няма да имат вредно въздействие върху човешкото здраве и околната среда, включително върху почвата, както и редът за отчитане на оползотворените утайки.

➤ утайки от други съоръжения за пречистване на отпадъчни води, различни от утайките по – горе изброени .

5. Наредбата се прилага и за оползотворяване на утайките при рекултивация по чл. 11, ал. 1 от Закона за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ), когато се предвижда рекултивирания терени да се използват за земеделие. Оползотворяването на утайки чрез употребата им в земеделието се извършва по начин, който да гарантира опазване на човешкото здраве и околната среда, включително на почвите. Не се допуска оползотворяване на утайки чрез употребата им в земеделието, когато: утайките представляват опасни отпадъци; концентрациите на един или повече тежки метали и арсен в почвата както преди влагането на утайки, така и след това надвишават пределно допустимите концентрации (ПДК) съгласно приложение № 1; концентрациите на един или повече тежки метали, арсен и устойчиви органични замърсители в утайките надвишават ПДК съгласно приложение № 2; утайките не са предварително третираны; почвата е с рН под 6; съществува опасност от замърсяване на прилежащите повърхностни и подземни водни обекти.

6. Не се допуска оползотворяване на утайки върху: пасища или площи, засети с фуражни култури, ако се използват за паша или фуражите се прибират в срок, по-кратък от 45 дни, след употребата на утайките; почви, върху които се отглеждат овощни, зеленчукови култури и лозя с изключение на овощни дървета; почви, предназначени за отглеждане на овощни, зеленчукови и други култури, които са в директен контакт с почвата и се консумират в сурово състояние, за период 10 месеца преди и по време на събиране на реколтата; крайбрежни заливаеми ивици, речни русла и защитни диги; пояс I и пояс II на санитарно-охранителни зони на водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди.

7. Производителите и потребителите на утайки водят отчетни книги и изготвят годишни отчети съгласно изискванията на Наредба № 9 от 2004г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публичния регистър на издадените разрешения, регистрационните документи и на закритите обекти и дейности (ДВ, бр.95 от 2004г.).

4. Директива 2006/11/ЕС за замърсяването на водите с опасни вещества и 7 дъщерни директиви, отменяща Директива 76/464/ЕЕС и Директива 2006/11/ЕО от 15 февруари 2006г. относно замърсяване, причинено от определени опасни вещества, изпуснати във водната околна среда на Общността

Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите	Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат
<p>Наредба № 6 за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти (ДВ, бр. 97/ 2000г., изм. и доп. ДВ, бр. 24/ 2004г.)</p> <p>Наредбата ще позволи да се предотврати и/или преустанови и намали замърсяването на водите на водните обекти с опасни и вредни вещества, чрез въвеждането на нормите при издаване на индивидуалните емисионни ограничения в разрешителните за заустване във воден обект.</p>	<p>1.Регламентира емисионните норми за допустимото съдържание на някои вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти (опасните вещества от обхвата на наредбата въз основа на тяхната токсичност, устойчивост и биоаккумуляция се групират в списък I и списък II на приложение № 1.)</p> <p>2.Индивидуалните емисионни ограничения в разрешителните за ползване на водни обекти за заустване на отпадъчни води не могат да бъдат по-малко строги от емисионните норми по тази наредба.</p> <p>3.Емисионните норми за допустимо съдържание на някои опасни вещества в отпадъчните води и промишлените предприятия, за които те се прилагат, са посочени в приложение № 2, освен ако те не подлежат на друг по-строг разрешителен режим (емисионни норми за живака; емисионни норми за кадмий; емисионни норми за хексахлорциклохексан – HCH; емисионни норми за тетрахлорметан – CCl4; емисионни норми за DDT; емисионни норми за пентахлорфенол – PCP; емисионни норми за алдрин, диелдрин, ендрин и изодрин; емисионни норми за хексахлорбензен – HCB; емисионни норми за хексахлорбутадиен – HCBD; емисионни норми за хлороформ – CHCl3; емисионни норми за 1,2 – дихлоретан – EDC; емисионни норми за трихлоретилен – TRI; емисионни норми за перхлоретилен – PER; емисионни норми за трихлорбензен - TCB).</p> <p>4. Емисионните норми и индивидуалните емисионни ограничения се прилагат за мястото, където отпадъчните води, съдържащи опасни вещества, напускат промишленото предприятие, освен ако друго по-подходящо място не е определено в разрешителното за заустване на отпадъчните води, в което:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ се изключва възможността за смесване и разреждане с други отпадъчни води;➤ се осигурява обхващането на всички отпадъчни води, които съдържат опасни вещества;➤ когато отпадъчните води, съдържащи опасни вещества, се пречистват в пречиствателно

	<p>съоръжение, предвидено за тази цел, емисионните норми или индивидуалните емисионни ограничения се прилагат за мястото, където отпадъчните води напускат пречиствателното съоръжение.</p> <p>5.Разрешителни за заустване във водни обекти на отпадъчни води, съдържащи опасни вещества от списък I на приложение № 1, се издават на нови предприятия, само ако за тях се прилагат изискванията на най-добрите налични технологии и когато това е необходимо за постигане на предотвратяване и/или преустановяване и намаляване замърсяването на водите на водните обекти с опасни и вредни вещества.</p> <p>6.Министърът на околната среда и водите организира, ръководи и осъществява контрол за извършването на мониторинга на отпадъчните води, съдържащи опасни и вредни вещества, които са предмет на тази наредба, както и на мониторинга на водите на водните обекти, които са повлияни от заустването на тези отпадъчни води.</p> <p>7. Емисионни норми за отпадъчни води от промишлени сектори са съгласно приложение №5, както и за вещества и показатели за качеството на отпадъчните води, които не са включени в приложение №5, се определят от компетентния орган в разрешителното за заустване на отпадъчните води.</p>
<p>Наредба № 7 от 14.11.2000г. за условията и реда за заустване на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места (ДВ, бр. 98/ 2000г.)</p> <p>Наредбата регламентира заустването на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места, като чрез определяне на норми за допустимо съдържание на токсични, вредни и опасни за околната среда вещества се предотвратява замърсяването на отпадъчните води в тях.</p>	<p>1.Опазването на водите от замърсяване с токсични, вредни и опасни за околната среда вещества посредством:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ определяне на условията и реда за заустване на отпадъчните води;➤ определяне на норми за допустимо съдържание на токсични, вредни и опасни за околната среда вещества в отпадъчните води преди заустването им. <p>2.Заустването на производствени отпадъчни води в канализационните системи на населените места се извършва при условията и по реда на Наредба № 9 от 1994г. за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (обн., ДВ, бр. 77 от 1994г.; изм., бр. 7 от 1996г.; бр. 3 от 1997г.; бр. 16 и 47 от 1998г.; бр. 3 и 70 от 1999г.).</p> <p>3.Юридическите и физическите лица, които заустват или ще заустват производствени отпадъчни води в канализационните мрежи на населените места или селищните пречиствателни станции, подават писмена молба до лицата, експлоатиращи канализационните мрежи на населените места и/или селищните пречиствателни станции, за разрешаване на заустването.</p> <p>4. Производствените отпадъчни води се заустват въз основа на писмен договор, който се сключва между лицето, експлоатиращо канализационната мрежа на населеното място и/или</p>

селищната пречиствателна станция, и абоната. Емисионните норми, както и дебитът на производствените отпадъчни води трябва да бъдат неразделна част от договора.

5. В канализационните мрежи на населените места или в селищните пречиствателни станции могат да се заустват само производствени отпадъчни води, които не пречат на експлоатацията на канализационните мрежи и селищните пречиствателни станции и не застрашават живота и здравето на обслужващия ги персонал.

6. Забранява се изхвърлянето в канализационните мрежи на населените места и селищните пречиствателни станции на:

- твърди отпадъци и материали, които могат да запушат тръбите и шахтите или се отлагат по стените им: вар, пясък, гипс, пепел, строителни, кухненски, животински, кожени и твърди битови отпадъци, метални стружки, парцали, конци, влакна, течен тор, джибри, винена или бирена утайка, кубови отпадъци, целулоза, хартия, стъкло и други подобни отпадъци;
- вещества, които оказват разрушаващо действие на тръбите и канализационните съоръжения;
- необеззаразени инфекциозни отпадъчни материали и микробиологични препарати;
- киселини и основи;
- експлозивни, запалими, корозивнодействащи, канцерогенни и радиоактивни вещества и отпадъци.

7. Максимално допустимите концентрации на вещества в производствените отпадъчни води, зауствани в канализационните мрежи на населените места или в селищните пречиствателни станции, са дадени в приложение № 2. Лицата, които експлоатират канализационните мрежи на населените места и/или селищните пречиствателни станции, определят конкретно за всеки абонат норми за допустимото съдържание на замърсяващи вещества в производствените отпадъчни води.

8. Емисионните нормите се прилагат за мястото преди заустването на производствените отпадъчни води в канализационните мрежи на населените места или селищните пречиствателни станции, освен ако друго по-подходящо място не е определено с договора, което да изключва възможността за смесването и разреждането им с други отпадъчни води.

9. При определянето на емисионните нормите лицата, които експлоатират канализационните мрежи на населените места и/или селищните пречиствателни станции, в зависимост от конкретните условия трябва да се съобразяват със:

- разрешителното за заустване на отпадъчните води от канализационната мрежа на населеното място или от селищната пречиствателна станция във водния обект;

	<ul style="list-style-type: none">➤ категорията и асимилативните възможности на водния обект - приемник на отпадъчните води от канализационната мрежа на населеното място или селищната пречиствателна станция;➤ характера на хидравличната връзка между приемника и подземните води;➤ дебита, вида и степента на замърсяване на производствените отпадъчни води;➤ капацитета и ефективността на селищната пречиствателна станция, ако има такава;➤ използването в селското стопанство и/или безопасното депониране или друг вид третиране на утайките от селищните пречиствателни станции. <p>10. Лицата, които експлоатират канализационните мрежи на населените места и/или селищните пречиствателни станции, осъществяват контрол над абонатите при условията и по реда на Наредба № 9 от 1994г. за ползване на водоснабдителните и канализационните системи за спазване на изискванията и нормите в договорите.</p> <p>11. Басейновите дирекции и РИОКОЗ в рамките на тяхната компетентност осъществяват контрол над лицата, които експлоатират канализационните мрежи на населените места и/или селищните пречиствателни станции, и над абонатите за спазване на изискванията на тази наредба.</p>
--	--

5. Директива 86/278/ЕИО на Съвета от 12 юни 1986 година за опазване на околната среда, и по-специално на почвата, при използване на утайки от отпадъчни води в земеделието

Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите	Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат
Наредба № 6 за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти (ДВ, бр. 97/ 2000г., изм. и доп. ДВ, бр. 24/ 2004г.)	1. Забранява се изхвърлянето на утайки от селищни пречиствателни станции в повърхностни води посредством плавателни средства, тръбопроводи и/или по какъвто и да е друг начин. 2. Депонирането, изгарянето и/или друг начин на третиране на утайките от селищните пречиствателни станции се извършва по реда, предвиден в Закона за управление на отпадъците.

Наредба за реда и начина за оползотворяване на утайки от пречистването на отпадъчни води чрез употребата им в земеделието
(ПМС № 339 от 14.12.2004г., ДВ, бр. 112 от 23.12.2004г.)
Наредбата регламентира изискванията, на които трябва да отговарят утайките, за да се гарантира, че няма да имат вредно въздействие върху човешкото здраве и околната среда, включително върху почвата, както и редът за отчитане на оползотворените утайки.

1. Редът и начинът за оползотворяване на утайките от пречиствателни станции и пречиствателни съоръжения за отпадъчни води чрез употребата им в земеделието;
2. Изискванията, на които трябва да отговарят утайките, за да се гарантира, че няма да имат вредно въздействие върху човешкото здраве и околната среда, включително върху почвата.
3. Редът за отчитане на оползотворените утайки.
4. Изискванията на наредбата се прилагат за:
 - утайки от пречиствателни станции за отпадъчни води от населени места и от други пречиствателни станции, третиращи отпадъчни води със състав, сходен със състава на битовите и на отпадъчните води от населени места;
 - утайки от септични ями и други подобни съоръжения за пречистване на отпадъчни води;
 - утайки от други съоръжения за пречистване на отпадъчни води, различни от утайките по – горе изброени .
5. Наредбата се прилага и за оползотворяване на утайките при рекултивация по чл. 11, ал. 1 от Закона за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ), когато се предвижда рекултивираните терени да се използват за земеделие. Оползотворяването на утайки чрез употребата им в земеделието се извършва по начин, който да гарантира опазване на човешкото здраве и околната среда, включително на почвите. Не се допуска оползотворяване на утайки чрез употребата им в земеделието, когато: утайките представляват опасни отпадъци; концентрациите на един или повече тежки метали и арсен в почвата както преди влагането на утайки, така и след това надвишават пределно допустимите концентрации (ПДК) съгласно приложение № 1; концентрациите на един или повече тежки метали, арсен и устойчиви органични замърсители в утайките надвишават ПДК съгласно приложение № 2; утайките не са предварително третирани; почвата е с рН под 6; съществува опасност от замърсяване на прилежащите повърхностни и подземни водни обекти.
6. Не се допуска оползотворяване на утайки върху: пасища или площи, засети с фуражни култури, ако се използват за паша или фуражите се прибират в срок, по-кратък от 45 дни, след употребата на утайките; почви, върху които се отглеждат овощни, зеленчукови култури и лозя с изключение на овощни дървета; почви, предназначени за отглеждане на овощни, зеленчукови и други култури, които са в директен контакт с почвата и се консумират в сурово състояние, за период 10 месеца преди и по време на събиране на реколтата; крайбрежни заливаеми ивици, речни русла и защитни диги; пояс I и пояс II на санитарно-охранителни зони на водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди.

7.Производителите и потребителите на утайки водят отчетни книги и изготвят годишни отчети съгласно изискванията на Наредба № 9 от 2004г. за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публичния регистър на издадените разрешения, регистрационните документи и на закритите обекти и дейности (ДВ, бр. 95 от 2004г.).

6.Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите	Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат
<p>Закон за водите (обн., ДВ, бр. 67 от 27.07.1999 г., последно изм. ДВ. бр.82 от 16 октомври 2009г.) Глава осма. ОПАЗВАНЕ НА ВОДИТЕ И ВОДНИТЕ ОБЕКТИ</p>	<p>Чл. 118. (Изм. - ДВ, бр. 65 от 2006г., в сила от 11.08.2006г.) (1) С цел опазване на водите министърът на околната среда и водите определя със заповед приоритетните и приоритетно опасните вещества. (2) Водите и водните обекти се опазват от замърсяване и увреждане чрез: 1.прекратяване на въвеждането на приоритетно опасни вещества във водите; 2.непрекъснато намаляване на въвеждането на приоритетни вещества във водите; 3.ограничаване въвеждането на опасни и други вещества във водите; 4.изграждане на пречиствателни станции за отпадъчни води; 5.установяване на режим на ползване и опазване на крайбрежните заливаеми ивици; 6.регламентиране на забрани за депониране на отпадъци и опасни вещества в места, откъдето може да произтече замърсяване на водите; 7.определяне на мерки за недопускане на изкуствено смесване на подземни води с различни качества. (3) За изпълнение на дейностите по ал. 2 министърът на околната среда и водите утвърждава: 1.проектните категории на повърхностните води; 2.програми за намаляване на замърсяванията на водите. (4)Министърът на околната среда и водите и министърът на здравеопазването определят максимално допустими концентрации и емисионни норми за радионуклиди във води и водни обекти.</p>

<p>Глава десета. УПРАВЛЕНИЕ НА ВОДИТЕ</p>	<p>Чл.151, ал.2, т.2, буква „ц” За управлението на национално ниво: министърът на околната среда и водите: (нова - ДВ, бр. 65 от 2006 г., в сила от 11.08.2006г.) определя списъка на приоритетните и приоритетно опасните вещества;</p>
<p>Наредба № 13 от 2 април 2007г. за характеризиране на повърхностните води (ДВ. бр.37 от 8 май 2007 г.)</p>	<p>1.С наредбата се уреждат условията и редът за характеризирането на повърхностните водни тела:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ повърхностните водни тела в границите на всеки район за басейново управление, които се идентифицират като попадащи в една от следните категории повърхностни води: реки, езера, преходни води и крайбрежни води или като изкуствени или силно модифицирани водни тела; определянето на повърхностно водно тяло като изкуствено или силно модифицирано➤ типовете на повърхностните водни тела за всяка категория повърхностни води в границите на всеки район за басейново управление;➤ местонахождението и границите на всички типове повърхностни водни тела в границите на всеки район за басейново управление на водите и се извършва тяхното първоначално характеризиране;➤ специфични референтни условия за всички типове повърхностни водни тела;➤ видът и големината на натиска от човешка дейност върху водните тела в границите на всеки район за басейново управление на водите. <p>2.Оценка и идентифициране на значими замърсявания от точкови източници и по-специално на такива с вещества, посочени в приложение № 3 - Списък на основните замърсители, от битови, промишлени, селскостопански и други инсталации и дейности. Оценката и идентифицирането се извършва въз основа на информация, събрана в съответствие с изискванията на нормативните актове, посочени в т. 1 и 2 от приложение №4 (Закон за водите и Наредба №6 за емисионни норми за допустимото съдържание на вредни и опасни вещества в отпадъчните води, зауствани във водни обекти).</p> <p>3.Директорите на басейновите дирекции извършват оценка и идентифициране на:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ значимите водовземания за използване за битови, промишлени, селскостопански и други цели, включително и на сезонните колебания и общата годишна потребност от вода, както и загубите на вода в разпределителните системи;➤ въздействието на значимото регулиране на оттока, включително и на отклоняването и прехвърлянето на води във водосбора на други речни басейни, върху общата характеристика на оттока и водните баланси;➤ на други значими въздействия от човешка дейност върху състоянието на повърхностните води.

	<p>4. Директорите на басейновите дирекции извършват оценка на податливостта на състоянието на повърхностните водни тела на натиска от човешката дейност. Събраната информация, както и всяка друга подходяща информация, включително съществуващите мониторингови данни за околна среда, служи за извършване на оценка на вероятността повърхностните водни тела в границите на района за басейново управление, да не се постигнат целите за качеството на околната среда. Извършва се по-нататъшно характеризирание на водните тела, за които е определено, че има риск да не постигнат целите за качество на околната среда, с цел оптимизиране планирането на програми за мониторинг на водите и на програмите от мерки.</p> <p>Директорите на басейновите дирекции събират и поддържат в актуално състояние информация за вида и големината на значимия натиск от човешка дейност, на който повърхностните водни тела в границите на всеки район за басейново управление е възможно да са подложени.</p>
<p>Наредба № 1 от 10 октомври 2007г. За проучване, ползване и опазване на подземните води (Обн. ДВ. бр.87 от 30 октомври 2007г.)</p> <p>С тази наредба се регламентират специфичните изисквания за проучването и ползването на подземните, в т. ч. и минералните води и опазването им от замърсяване и влошаване.</p>	<p>1. Целта на тази наредба е да осигури:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ опазване на подземните води като ценен природен ресурс и основен източник на вода за питейно-битово водоснабдяване;➤ прекратяване или ограничаване на въвеждането на замърсители в подземните води;➤ предотвратяване влошаването на химичното състояние на всички подземни водни тела;➤ постигане и поддържане на добро количествено и добро химично състояние на подземните водни тела на територията на Република България. <p>2. Целите се постигат чрез:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ установяване на стандарти за качество на подземните води и прагове на замърсяване на подземните води;➤ забрани за отвеждане на замърсители в подземните води;➤ осигуряване на баланс между водовземането и подхранването на подземните води;➤ идентифициране и насочване в обратна посока на всяка значима и устойчива тенденция за повишаване на концентрацията на замърсители в подземните води;➤ планиране и изпълнение на мерки за опазване, подобряване и възстановяване на състоянието на подземните водни тела и поддържане на добро количествено и добро химично състояние на подземните води;➤ осигуряване на актуална и достоверна информация от проучването на подземните води;➤ издаване на разрешителни за водовземане от подземни, вкл. минерални води или предоставяне на концесии за добив на минерални води; ползване на воден обект за изграждане на съоръжения за подземни води; ползване на воден обект за реинжектиране или инжектиране на води в подземните

води; ползване на воден обект за пряко отвеждане на замърсители в подземните води; ползване на воден обект за инжектиране на природен газ или втечен нефтен газ в подземни водни обекти; ползване на воден обект за изкуствено подхранване на подземните води; хидрогеоложки проучвания;

- поставяне на условия при издаването на разрешителните и предписване на по-строги условия във вече издадени разрешителни, вкл. и за предотвратяване на пряко или непряко отвеждане на замърсители в подземните води;
- съгласуване извършването на сондажна и/или минна дейност, както и за добив на подземни богатства в райони със значителни ресурси на подземни води;
- забрана или ограничаване на дейности върху повърхността и в подземния воден обект, които могат да доведат до непряко отвеждане на приоритетни вещества или други замърсители в подземните води;
- категоризиране на водоползвателите съобразно количеството на използваните от тях води;
- организирано използване на подземните води и разкриването им с минимален брой съоръжения, предназначени за водовземане;
- въвеждане на изисквания към: еспертите и търговските дружества, подготвящи документите за издаване на разрешителни; търговските дружества, изпълняващи хидрогеоложки проучвания, изграждане или реконструкция на съоръжения за подземни води; експертите, извършващи контрол при хидрогеоложки проучвания, изграждане или реконструкция на съоръжения за подземни води.

3.Опазване на количественото състояние на подземните води. Количественото състояние на подземните водни тела се определя от режима на нивото на подземните води. Подземно водно тяло е в добро количествено състояние, ако са изпълнени следните условия:

- нивото на подземните води в подземното водно тяло е такова, че естествените ресурси на подземните води не са превишени от общото черпене от водното тяло;
- нивото на подземните води не е подложено на изменение в резултат от водовземане или от друга човешка дейност, при което се създава опасност от: непостигане на целите за опазване на околната среда по чл. 156а, ал.1 от Закона за водите за свързаните с подземното водно тяло повърхностни води; влошаване на състоянието на тези повърхностни води; увреждане на сухоземни екосистеми, зависещи пряко от подземното водно тяло; понижаване на нивата на подземните води в части от водно тяло, от които се подхранват водите на влажните зони, зоните за опазване на стопански значими водни организми, защитени територии и защитени зони от Закона за водите;

➤ понижението на водното ниво и временното или постоянното изменение в посоката на потока в подземното водно тяло не създават опасност от привличане на солени или замърсени води.

4.Опазването на количественото състояние на подземните води включва изпълнението на мерки за:

- предотвратяване на свръхексплоатацията на подземните води;
- предотвратяване на понижаването на нивата на подземните води в части от водни тела, от които се подхранват водите на влажните зони, зоните за опазване на стопански значими водни организми, защитени територии и защитени зони;
- предотвратяване понижението на водното ниво и временното или постоянното изменение в посоката на потока в подземното водно тяло, при което се създава опасност от привличане на солени или замърсени води;
- опазване на подземните води в дълбоко разположените и защитени от замърсяване водни тела като основен източник за осигуряване на вода с питейни качества;
- ограничаване на самостоятелното питейно-битовото водоснабдяване в поземлени имоти извън регулационните граници на урбанизираните територии;
- водовземане от подземни води за добив на хидрогеотермална енергия само в случаите, в които е осигурено реинжектиране на ползваните водни обеми;
- разкриване на подземните води с минимален брой съоръжения за водовземане;
- предотвратяване на протичането на води от едно водно тяло в друго или от замърсени към незамърсени слоеве в едно водно тяло през съоръжения за подземни води;
- осигуряване на минимално допустимия отток в реките, когато те са източник на привлекаеми ресурси;
- определяне на задължения за титулярите на разрешителни за водовземане за провеждане на собствен мониторинг на подземните води и изисквания към програмата за мониторинг;
- прекратяване на самоизлива на подземни, вкл. и минерални води от изградени шахтови и тръбни кладенци;
- създаване и поддържане на регистрите на водовземните съоръжения за подземни води по Закона за водите;
- предотвратяване на опасното понижаване на нивото на подземните води или смекчаване на ефекта от опасно повишаване на нивото на подземните води;
- провеждане на мониторинг на количественото състояние на подземните, вкл. и минералните води съгласно изискванията на наредбата за мониторинг на водите от Закона за водите.

5. Мерките се предвиждат при издаването на разрешителни за: водовземане; ползване на воден обект за изграждане или реконструкция на съоръжения, предназначени за водовземане от подземни води.

6. Опазването на подземните води от замърсяване и влошаване се извършва чрез: прилагане на забраните по чл.118а, ал.1 от Закона за водите за: пряко отвеждане на замърсители в подземните води освен в случаите по чл. 62; обезвреждане, вкл. депониране на приоритетни вещества, които могат да доведат до непряко отвеждане на приоритетни вещества в подземните води; други дейности върху повърхността и в подземния воден обект, които могат да доведат до непряко отвеждане на приоритетни вещества в подземните води; използването на материали, съдържащи приоритетни вещества при изграждане на конструкции, инженерно-строителни съоръжения и др., при които се осъществява или е възможен контакт с подземните води и от които могат да бъдат замърсени подземните води; смесването на подземни води с различно качество чрез съоръженията за подземни води; инжектиране на природен газ или втечен нефтен газ в подземни водни обекти освен в случаите по чл.63 от наредбата; издаване на разрешителни за ползване на воден обект; прилагането на специфични мерки за предотвратяване и контрол на замърсяването им; предотвратяване или намаляване на непрякото отвеждане на замърсители в подземните води; определяне на задължения за титулярите на разрешителни за провеждане на собствен мониторинг на подземните води и изисквания към програмата за мониторинг.

7. Химичното състояние на подземните водни тела се определя в зависимост от електропроводимостта и концентрацията на замърсители в подземните води. Критериите за оценка на химичното състояние на подземните води са: стандартите за качество на подземните води, определени в приложение № 1 от наредбата; определените по реда на чл.118б от Закона за водите прагове на замърсяване на подземните води. Праг на замърсяване се определя задължително за: вещества, йони или показатели на замърсяване с естествен произход или в резултат от човешка дейност (арсен; кадмий; олово; живак; амониеви йони; хлориди; сулфати); изкуствени комплексни вещества (тетрахлоретилен; трихлоретилен); параметри, показващи привличане на солени или замърсени в резултат от човешката дейност води (електропроводимост; сулфати и хлориди).

Праг за замърсяване на подземните води се определя и за всички замърсяващи вещества и показатели за замърсяване, които при характеризирането на подземните водни тела са били основание тялото да бъде определено в риск да не постигне добро химично състояние.

Заповед № РД-321 от 7 май 2007г. на Министъра на околната среда и водите за определяне на приоритетните и приоритетно опасните вещества в областта на водите (ДВ. бр. 44 от 5 юни 2007г.)	На основание чл. 118, ал. 1 и чл. 151, ал. 2, т. 2, буква „ц“ от Закона за водите са определени приоритетните и приоритетно опасните вещества в областта на водите, които са посочени в приложението към заповедта.

7. Директива 91/676/ЕЕС относно защита на водите от замърсяване с нитрати от земеделски източници

Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите	Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат
Наредба № 2 от 13 септември 2007г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от земеделски източници (Обн. ДВ. бр.27 от 11 март 2008г., в сила от 11 март 2008г.) Предмет на тази наредба са повърхностните и подземните води, които са замърсени или застрашени от замърсяване с нитрати от земеделски източници.	1.С тази наредба се уреждат редът и начинът за установяване, ограничаване и предотвратяване на замърсяването на водите с нитрати от земеделски източници и правата и задълженията на компетентните органи в тази връзка. 2.Целта на тази наредба е да намали замърсяването на водите, причинено или предизвикано от земеделски източници, и/или да предотврати по-нататъшно замърсяване. За целите на наредбата се извършва: 1. определяне на водите, които са замърсени, и на водите, които са застрашени от замърсяване, ако не се предприемат действия; 2. определяне като уязвими зони на районите, в които чрез просмукване или оттичане водите се замърсяват или могат да бъдат замърсени с нитрати от земеделски източници; 3. доброволно прилагане от земеделските стопани на правила за добра земеделска практика с цел опазване на водите от замърсяване с нитрати от земеделски източници; 4. обучение и информиране на земеделските стопани за прилагане на правилата за добра земеделска практика; 5. задължително изпълнение от земеделските стопани в уязвимите зони на програми от мерки за ограничаване и предотвратяване на замърсяването с нитрати от земеделски източници.

3. Дейностите и програмите по т. 3, 4 и 5 са част от програмите от мерки, включени в плановете за управление на речните басейни.

4. Програмите по т.5 се утвърждават със заповед на министъра на земеделието и продоволствието и министъра на околната среда и водите.

5. Със заповед на министъра на околната среда и водите (РД-795/10.08.2004г.) са определени води (водни обекти или части от тях), които са вече замърсени с нитрати (съдържание повече от 50 mg/l) или са застрашени от замърсяване (концентрация от 35 до 50 mg/l) и уязвими зони (с административните граници на общини, като граници на уязвимите зони).

6. В изпълнение на изискванията на наредбата са разработени и утвърдени: „Програма за ограничаване и ликвидиране на замърсяването с нитрати от земеделски източници в уязвимите зони“ (МОСВ РД-750 от 03.10.2006г. и МЗП РД 09-894 от 11.10.2006г.) и „Правила за добра земеделска практика с цел опазване на водите от замърсяване с нитрати от земеделски източници“ (МЗП РД 09-431 от 24.08.2005г.).

7. Със заповед се утвърждава програмите за обучение и информирание на земеделските стопани по въпросите на добрата земеделска практика. Добрата земеделска практика се прилага доброволно, но земеделците са длъжни:

- да не торят в пояс II на санитарно-охранителната зона на водоизточниците за питейно-битово водоснабдяване, в които съдържанието на нитрати е по-високо от 35 милиграма на литър;
- да не складират органични и минерални торове в прилежащите земи на водохранилища или реки или в земите на крайбрежните заливаеми ивици на реките;
- да не изхвърлят остатъци от торове и опаковки в повърхностните води и в изоставени кладенци;
- да не мият опаковки, специални облекла и оборудване, свързани с торенето в реки, язовири и други повърхностни водни обекти.

8. Програмите за задължително изпълнение от земеделските стопани в уязвимите зони на програми от мерки за ограничаване и предотвратяване на замърсяването с нитрати от земеделски източници, включват следните задължителни мерки:

- определяне на периодите от време, през които внасянето на торове върху почвата е забранено;
- определяне капацитета на съоръженията, предназначени за събиране на оборски тор от животновъдството, който трябва да надвишава необходимия капацитет за събиране на тор през най-дългия период на забрана за внасяне в уязвимата зона, освен ако може да бъде доказано на компетентните органи, че обемът на тора, който надвишава реалния капацитет за събиране, ще бъде разположен по безвреден за околната среда начин;

	<ul style="list-style-type: none"> ➤ изисквания към съоръженията и мерки за защита от замърсяване на повърхностните и подземните води в района на съоръженията по т.2; ➤ изисквания за защита на съоръженията за съхранение на органични торове срещу свободно изнасяне или разпространение на тор; ➤ ограничения при внасянето на тор в съответствие с правилата за добра земеделска практика и с характеристиките на съответната уязвима зона, в т. ч.: агрохимичната характеристика на почвата, нейния тип и наклона на терена; метеорологичните условия, в т. ч. количеството и вида на валежите; напояването; типове земеползване и управлението на земеделските дейности, включително сеитбооборота; ➤ мерките, предвидени в правилата за добра земеделска практика, освен тези от тях, които са заменени с по-строги мерките.. ➤ прилагането на ограниченията има за цел количеството внесени азотни съединения от органичен тор в почвата през годината, за всяко стопанство, вкл. и количеството, внесено от самите животни, да не надвишава 17 кг азот на декар. <p>9.Ако се установи, че предвидените мерки не са достатъчни за опазване на водите от замърсяване, министърът на земеделието и продоволствието изготвя и съвместно с министъра на околната среда и водите утвърждава допълнителните мерки или предприема засилените действия.</p>
--	--

8. Директива за питейните води (80/778/ ЕС) с измененията от Директива 98/83/ ЕС

<p>Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите</p>	<p>Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат</p>
<p>Наредба № 9 от 16.03.2001г. за качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели (ДВ, бр.30 от 28 март 2001г., изм. ДВ. бр.87 от 30 октомври 2007г.) Наредбата има за цел да защити здравето на хората от</p>	<p>1.Водоснабдителните организации са длъжни да предприемат всички необходими мерки, за да осигурят снабдяването на населението с безопасна и чиста питейна вода.</p> <p>2.По смисъла на наредбата питейната вода е безопасна и чиста, когато:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ не съдържа микроорганизми, паразити, химически, радиоактивни и други вещества в брой или концентрация, които представляват потенциална опасност за здравето на човека; ➤ отговаря на минимума изисквания по отношение на микробиологичните и химичните показатели, определени в приложение №1 в наредбата, таблици А (Микробиологични показатели) Б (Химически показатели);

неблагоприятните ефекти на замърсяването на питейната вода, като регламентира изисквания към качеството и безопасността ѝ.

➤ са изпълнени изискванията на чл. 5-10 (питейната вода трябва да отговаря на стойностите на показателите, определени в приложение № 1 от наредбата, таблици А, Б, В (Показатели с индикаторно значение) и Г (Радиологични показатели) и чл. 12 (За питейна вода, предназначена за продажба в бутилки, кутии или други опаковки, не се разрешават отклонения от изискванията за качество.).

3. Водоснабдителните организации предприемат всички необходими действия, за да не се допусне вторично влошаване на качеството на питейната вода при ремонт на водоснабдителни системи, режимно водоснабдяване и при пускане в експлоатация на нови водоизточници.

4. С цел предпазване на водата за питейно-битови цели от замърсяване около питейните водоизточници и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване задължително се създават санитарно-охранителни зони съгласно Наредба №3 за условията и реда за проучване, проектиране, утвърждаване и експлоатация на санитарно-охранителните зони около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди (ДВ, бр.88 от 2000г.).

5. Изпълнението на изискванията на тази наредба не трябва да допуска пряко или косвено влошаване на съществуващото качество на питейната вода по показатели, които имат отношение към здравето, както и на природните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване.

6. Водоснабдителните организации провеждат или възлагат извършването на постоянен и периодичен мониторинг по показателите за чиста и безопасна с цел да се осигури постоянна и системна информация за качеството на подаваната към консуматорите питейна вода и проследи ефективността на провежданата обработка и дезинфекция.

7. Във всички случаи на несъответствие на качеството на питейната вода водоснабдителните организации незабавно провеждат или възлагат проучване с цел установяване на причината, като своевременно информират органите на ДСК.

8. Когато независимо от мерките, предприети в изпълнение на общите задължения за качеството на питейната вода, тя не отговаря на показателите, съответната водоснабдителна организация в зависимост от степента на отклонение и потенциалната опасност за здравето предприема в най-кратки срокове действия за отстраняване на несъответствието и възстановяване качеството на водата за питейно-битови нужди.

9. В процеса на дезинфекция и обработка, както и при изграждане на инсталации и съоръжения за подготовка и разпределение на питейна вода се използват само безопасни за здравето

	<p>реагенти и материали, сертифицирани от акредитирани органи по сертификация, за контакт с питейна вода и/или одобрени от Министерството на здравеопазването.</p> <p>10. Питейната вода не трябва да съдържа вещества, мигриращи от контактуващи с нея материали, остатъци от реагенти, дезинфектанти и съдържащи се в тях примеси, в концентрации, които превишават количеството, необходимо за постигане целите на тяхното приложение и/или които представляват опасност за здравето.</p>
<p>Наредба № 3 от 16 октомври 2000г. за условията и реда за проучване, проектиране, утвърждаване и експлоатация на санитарно-охранителните зони около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди (ДВ, бр. 88 от 2000г.).</p>	<p>1. С тази наредба се определят условията и редът за проучване, проектиране, учредяване, утвърждаване и експлоатация на санитарно-охранителните зони (СОЗ) около водоизточниците и съоръженията за: питейно-битово водоснабдяване от повърхностни и подземни води; минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди.</p> <p>2. Санитарно-охранителните зони обхващат:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ акваторията и територията около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от повърхностни води; ➤ територията и/или подземния воден обект около водоизточниците за питейно-битово водоснабдяване от подземни води и за минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди, и територията около надземните съоръжения. <p>3. Санитарно-охранителните зони осигуряват:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ физическа охрана на водоизточника и/или съоръжението; ➤ защита срещу постъпване на замърсители във водоизточниците; ➤ гарантиране на проектното количество и качеството на водите във водоземните съоръжения за срока на действие на разрешителното за водоползване; ➤ запазване на водоизточника в състояние, позволяващо ползването му за питейни цели от бъдещите поколения. <p>4. В СОЗ се определят и учредяват охранителни режими, с които се забраняват, ограничават, наблюдават, спират и контролират дейности, които унищожават, увреждат или застрашават да предизвикат в дългосрочен план отрицателна промяна на качеството и/или количеството на водите, непосредствено или като увредят елементите на околната среда. Охранителните режими за подземните води се разпростират и върху проучването, добива и използването на подземните, в т.ч. и минералните води.</p> <p>5. Забранява се експлоатация на водоизточник и/или съоръжение, използвано за питейно-битово водоснабдяване, независимо от формата на собствеността му, без установена СОЗ.</p> <p>6. Изграждането на водоземни съоръжения от подземни води за питейно-битово водоснабдяване</p>

в регулационните граници на населените места се допуска по изключение, при условие за задължително третиране на водите, съобразно качествата им.

7. Санитарно-охранителните зони се състоят от три пояса:

- най-вътрешен пояс I - за строга охрана непосредствено около водоизточника и/или съоръжението от човешки дейности, които могат да увредят ползваната вода; в пояс I на водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от повърхностни води и от води на естествени извори се разрешават и дейности, свързани с изпълнението на противоерозионни, залесителни и отгледни горскостопански мероприятия.
- среден пояс II - за охрана на водоизточника от: замърсяване с химични, биологични, бързо разпадащи се, лесно разградими и силно сорбируеми вещества; дейности, водещи до намаляване на ресурсите на водоизточника и/или проектния дебит на водовземното съоръжение; други дейности, водещи до влошаване качествата на добиваната вода и/или състоянието на водоизточника;
- външен пояс III - за охрана на водоизточника от: замърсяване с химични, бавно разпадащи се, трудно разградими, слабо сорбируеми и несорбируеми вещества; дейности, водещи до намаляване на ресурсите на водоизточника и/или проектния дебит на водовземното съоръжение; други дейности, водещи до влошаване качествата на добиваната вода и/или състоянието на водоизточника.

8. В поясите II и III се забраняват, ограничават или ограничават при необходимост дейностите, посочени в приложения № 1 и 2 от наредбата. Ако по време на водоползването се установи, че някоя от ограничените дейности по приложения № 1 и 2 влошава количеството и/или качеството на добиваната вода, тази дейност се забранява от органа учредил СОЗ. Спазването на наложените забрани и ограничения в СОЗ се контролира от Басейнова дирекция.

За опазване на повърхностните питейни води, съгласно приложение № 1 от наредбата се налага следното:

- **Забрана за организиране на погребения и свързани с тях услуги в границите на пояс II на СОЗ около съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от повърхностни води.**
- **Забрана за изграждане и/или разширяване на селищни територии за постоянно и сезонно ползване без изградени канализационни и пречиствателни съоръжения в зоните за защита на питейните води.**
- **Забрана за полагане на тръбопроводи, провеждащи нефт и други вредни или токсични вещества, в границите на пояс II на СОЗ около съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от повърхностни води.**
- **Забрана за изграждане на сервиси, автомивки и паркинги в границите на пояс II на СОЗ около**

съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от **повърхностни води.**

➤ **Забрана за** изграждане на съоръжения и промишлени дейности, водещи до повишаване съдържанието на еутрофициращи вещества във водата, **в границите на пояс II на СОЗ** около съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от **повърхностни води.**

➤ **Забрана за** изграждане на подземни резервоари и хранилища за опасни вещества **в зоните за защита на питейни повърхностни води.**

➤ **Забрана за** изграждане на животновъдни ферми и свинекомплекси **в зоните за защита на питейни повърхностни води.**

➤ **Забрана за** торене с течен оборски тор **в границите на пояс II на СОЗ** около съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от **повърхностни води.**

➤ **Забрана за** ползване на въздухоплавателни средства за разпръскване на торове и пестициди **в зоните за защита на питейни повърхностни води.**

➤ **Забрана за** извършване на пране и химическо чистене в зоните за защита на питейни **повърхностни води.**

➤ **Забрана за** използване на плавателни средства с двигател с вътрешно горене **в границите на пояс II на СОЗ** около съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от **повърхностни води.**

➤ **Забрана за** осъществяване на дейности, свързани с развлечения и отдиш, с експлоатация на спортни обекти и съоръжения **в границите на пояс II на СОЗ** около съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от **повърхностни води.**

➤ **Ограничаване** добива на подземни богатства **в зоните за защита на питейни повърхностни води.**

➤ **Ограничаване** изграждането на надземни и подземни строителни съоръжения с изключение на реконструкция и модернизация на основните **в границите на пояс II на СОЗ** около съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от **повърхностни води.**

➤ **Ограничаване** прокарването на пътища и магистрали **в границите на пояс II на СОЗ** около съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от **повърхностни води.**

➤ **Ограничаване** използването на оборски тор, неорганични торове и препарати за растителна защита **в границите на пояс II на СОЗ** около съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от **повърхностни води.**

➤ **Ограничаване** промишленото риборазвъждане **в границите на пояс II на СОЗ** около съоръженията за питейно-битово водоснабдяване от **повърхностни води.**

➤ **Ограничаване** дърводобива и спомагателните дейности, свързани с него, **в зоните за защита на**

питейни повърхностни води.

За опазване на подземните питейни води, съгласно приложение № 2, се налага следното:

- **Забрана** за пряко отвеждане на води, съдържащи опасни и вредни вещества, в зоните за защита на подземни води.
- **Забрана** за преработка и съхраняване на радиоактивни вещества и отпадъци в зоните за защита на подземни питейни води.
- **Забрана** за извършване на дейности, които водят до непряко отвеждане на опасни и вредни вещества в подземните води, на земната повърхност и между земната повърхност и водното ниво **в границите на пояс II на СОЗ около водоизточници от подземни води (за незащитени водни тела).**
- **Забрана** за добив на подземни богатства, в т.ч. инертни и строителни материали под водното ниво за незащитени водни тела, **в границите на пояс II на СОЗ около водоизточници от подземни води.**
- **Забрана** за торене **в границите на пояс II на СОЗ около водоизточници от подземни води (за незащитени водни тела)** при съдържание на нитрати в подземните води над 35 mg/l.
- **Ограничаване** торенето в зоните за защита на **подземни питейни води (за незащитени водни тела)** при съдържание на нитрати в подземните води до 35 mg/l.
- **Забрана** за използване на препарати за растителна защита, в т.ч. и разпръскването им с въздухоплавателни средства, както и напояване с води, съдържащи опасни и вредни вещества, **в границите на пояс II на СОЗ около водоизточници от подземни води (за незащитени водни тела).**
- **Забрана** за добив на подземни богатства, както и извършване на дейности, нарушаващи целостта на водонепропускливия пласт над подземния воден обект, **в границите на пояс II на СОЗ около водоизточници от подземни води (за защитени водни тела).**
- **Ограничаване** изграждането на геоложки, хидрогеоложки и инженерно-геоложки проучвателни съоръжения, в т.ч. и водоземни съоръжения за подземни води **в зоните за защита на водите.**

9.Определената СОЗ се отразява в плана за управление на речния басейн.

Директорът на басейновата дирекция уведомява общинските органи и собствениците на земи, попадащи в обсега на СОЗ, че в границите на: проектирания пояс I се забраняват трайни инвестиции, промени на предназначението на земята или изключване от горски фонд; проектирания пояс II се забраняват и/или ограничават дейностите по приложения №1 и №2 от наредбата в зависимост от водоизточника.

10.Заустването на отпадъчни води в повърхностни водни обекти, попадащи в пояси II и III на

СОЗ, се разрешава само ако качеството на заузената вода по емисионни стойности отговаря или е по-добро от качеството на водата в съответния воден обект - водоприемник на отпадъчните води.

11. При аварийни случаи в границите на СОЗ, които могат да предизвикат замърсяване на водите, лицата, в резултат от чиято дейност е предизвикана аварията, извършват:

- ограждане мястото на аварията и осигуряване на неговата охрана;
- подходяща обработка на разлетите и разсипани вещества със сорбционни материали;
- събиране, неутрализиране или унищожаване на разлетите или разсипани вещества;
- ликвидиране на последиците от аварията.
- уведомяват се басейновата дирекция, органите на Гражданска защита и постоянните общински комисии за защита на населението при бедствия, аварии и катастрофи, в землището на които е станала аварията.

12. Собствениците на земи в границите на СОЗ около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди, са длъжни да спазват забраните и ограниченията, определени за пояса от СОЗ, в който попада имотът.

13. Осъществяване на дейност в границите на пояси II и III, за която е регламентирано ограничение или ограничение при доказана необходимост, се разрешава само ако инициаторите на дейността с конкретни изследвания и оценка на въздействието върху околната среда докажат, че дейността няма да доведе до негативни последици за водоизточника.

14. Санитарно-охранителните зони се учредяват:

- със заповед на директора на басейновата дирекция;
- със заповед на министъра на околната среда и водите за санитарно охранителните зони на минералните води и когато СОЗ е разположена на територията на повече от един район за басейново управление на водите;
- с решение на Министерския съвет в случаите, в които СОЗ обхваща и територии извън границите на страната.

15. Санитарно-охранителните зони на водоизточници на минерална вода, когато с договор за концесия не е предвидено друго, се експлоатират от:

- басейновата дирекция - за минералните води, изключителна държавна собственост;
- общината - за минералните води, публична общинска собственост.
- във всички останали случаи СОЗ се експлоатират от титулярите на разрешителните за

	<p>водоползване или концесионерите.</p> <p>16. Лицата и органите, които експлоатират СОЗ организират наблюдение за спазването на охранителните режими в границите на СОЗ.</p>
<p>Наредба № 12 от 18 юни 2002г. За качествените изисквания към повърхностни води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване (Обн. ДВ. бр.63 от 28 юни 2002г.)</p> <p>Наредбата се прилага за всички води от повърхностни водоизточници, които се подават за питейно-битови цели чрез водоразпределителна мрежа. Наредбата не се отнася за подземните и солените води, за водите, които осигуряват минимално допустимия отток в реките, и за водите от мъртвия обем на язовирите.</p>	<p>1. С тази наредба се определят изискванията към качеството на пресните повърхностни води, които след прилагане на подходяща обработка се използват или са перспективни за получаване на вода за питейно-битово водоснабдяване, тяхното категоризиране и условията за измерване, вземане на проби и изпитване на показателите, посочени в приложение №1 от наредбата.</p> <p>2. Повърхностните води се разпределят съгласно определените гранични стойности в три категории: А1, А2 и А3, за които се прилагат съответните стандартни методи за обработка, посочени в приложение №2 от наредбата. Категориите А1, А2 и А3 отговарят на различно качество повърхностни води съобразно физически, химически и микробиологични показатели, които са определени в приложение №1 от наредбата. По радиологични показатели повърхностните води за питейно-битово водоснабдяване трябва да отговарят на изискванията на Наредба № 9 от 2001г. за качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели (ДВ, бр. 30 от 2001г.).</p> <p>3. Повърхностни води, чиито качества по физични, химични и микробиологични показатели са по-неблагоприятни от задължителните стойности на категория А3, не могат да се използват за получаване на питейна вода. При изключителни обстоятелства и липса на възможност за алтернативно водоснабдяване МЗ съгласувано с МОСВ и МРРБ дава разрешение за ползване на повърхностни води с показатели по-неблагоприятни от задължителните стойности на категория А3, при условие че се прилагат подходящи методи за обработка, в това число и смесване на води, които да осигурят привеждане стойностите на показателите до изискванията на Наредба № 9 от 2001 г. за качеството на водата, предназначена за питейно-битови цели.</p> <p>4. Басейновите дирекции със съдействието на регионалните органи на ДСК на основата на съществуващите данни и на принципа на речния басейн извършват категоризация на водите от повърхностните водоизточници, които се използват за питейно-битово водоснабдяване. За извършване на категоризацията водоснабдителните организации предоставят на органите необходимата информация относно използваните от тях или предвиждани да бъдат използвани повърхностни водоизточници за питейно-битово водоснабдяване, включително наличните данни за качеството на водите им. При необходимост в зависимост от данните от извършвания мониторинг в началото на всяка година се извършва актуализация на категорията на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване от съответните водоизточници.</p> <p>5. Изпълнението на мерките за постигане изискванията за качество на водата, определени с</p>

наредбата, не трябва да води пряко или косвено до влошаване на съществуващото качество на повърхностните води. За всеки конкретен случай на изключение от изискванията на наредбата РИОКОЗ предварително информират МЗ за наличните обстоятелства, причина/и за отклонението, срок за допускане на отклонението и предвиждани мерки за опазване на човешкото здраве при ползване на водата.

6. Директорите на регионалните РИОКОЗ и Басейновите дирекции за конкретни случаи с оглед запазване на съществуващо по-добро от изискванията на съответната категория от приложение №1 качество на повърхностните води могат да предлагат по-строги стойности за показателите от изискванията на наредбата, както и допълнителни показатели, невключени в приложение №1. Решението се взема от МЗ след съгласуване с МОСВ въз основа на обстоен преглед на данни от предходен мониторинг и информация за постоянни или потенциални източници на замърсяване.

7. Басейновите дирекции и органите на ДСК осъществяват контрол съобразно правомощията си за спазване изискванията на наредбата за всички повърхностни води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване на територията на страната, както и за трансграничните водни течения, предназначени за добиване на вода за питейни нужди. Органите са длъжни да предприемат необходимите мерки за подобряване състоянието на околната среда в териториите със значение за формиране качеството на водите на повърхностни водни обекти, предназначени за питейно-битово водоснабдяване.

8. Басейновите дирекции със съдействието на РИОКОЗ изготвят дългосрочни регионални програми, предвиждащи конкретни действия и срокове, базирани на плановете за управление на речните басейни, за подобряване качеството на околната среда, включително повърхностните води и особено на попадащите в категория А3. Предвижданите действия и срокове следва да са съобразени с техническите и икономическите възможности за тяхното постигане, както и с необходимостта от водни количества от всяка една категория. Сроковете за постигане на тези цели не могат да бъдат по-дълги от 10 години.

9. Басейновите дирекции извършват мониторинг на физичните и химичните показатели по приложение № 1 (№ 1 - 42). (2) РИОКОЗ извършват мониторинг на микробиологичните показатели по приложение № 1 (№ 43 - 46). Водоснабдителните организации извършват собствен мониторинг в съответствие с изискванията на Наредба № 5 от 2000 г. за реда и начина за създаване на мрежите и за дейността на Националната система за мониторинг на водите (ДВ, бр. 95 от 2000 г.). Мониторингът се провежда съгласно изисквания с цел да се осигури постоянна и системна информация за състоянието и качеството на повърхностните води, предназначени за питейно-битово

	<p>водоснабдяване. В изпълнение на задълженията компетентните органи съвместно разработват програми за мониторинг на повърхностните води, като отчитат специфичните регионални условия.</p> <p>10. Басейновите дирекции и регионалните органи на ДСК обменят данните от провеждания от тях мониторинг за качеството на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване. Басейновите дирекции съвместно с регионалните органи на ДСК изготвят обобщен годишен доклад за качеството на повърхностните води, предназначени за питейно-битово водоснабдяване в речните басейни в обхвата на съответния район за басейново управление на водите. Водоснабдителните организации могат да участват в обмена на данните от провеждания мониторинг и да се включват в изготвянето на докладите при писмено изразено желание от тяхна страна.</p>
--	--

9. Директива 2003/105/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2003 изменяща Директива на Съвета 96/82/ЕС за контрол на големите аварии с опасни вещества

<p>Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите</p>	<p>Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат</p>
<p>Закон за опазване на околната среда (Обн. ДВ. бр.91 от 25 септември 2002г, последно изм. ДВ. бр.82 от 16 октомври 2009г.) Глава седма. ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ И ОГРАНИЧАВАНЕ НА ПРОМИШЛЕНОТО ЗАМЪРСЯВАНЕ Раздел I Предотвратяване на големи аварии</p>	<p>1.С цел предотвратяването на големи аварии с опасни вещества и ограничаването на последствията от тях за живота и здравето на хората и околната среда всеки оператор на ново или действащо предприятие и/или съоръжение, в което се употребяват и/или се съхраняват опасни вещества, е длъжен да го класифицира като "предприятие и/или съоръжение с нисък рисков потенциал" или като "предприятие и/или съоръжение с висок рисков потенциал", за което уведомява министъра на околната среда и водите. Класификацията се извършва съгласно критериите по приложение № 3 от закона.</p> <p>2.Към заявлението операторът на предприятие и/или съоръжение с:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ нисък рисков потенциал прилага доклад за политиката за предотвратяване на големи аварии, която да гарантира високо ниво на защита на човека и околната среда чрез подходящи средства, структури и системи за управление; ➤ с висок рисков потенциал прилага: доклад за безопасност; аварийен план на предприятието и/или съоръжението; <p>3.След възникване на голяма авария операторът своевременно предоставя на органите</p>

	<p>информация за:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ обстоятелствата по възникването на аварията;➤ опасните вещества, предизвикали възникването на аварията или утежняващи последствията от нея;➤ наличните данни, позволяващи да се оценят последствията от аварията за живота и здравето на хората и за околната среда;➤ предприетите действия непосредствено след възникване на аварията;➤ предвидените мерки за предотвратяване на повторно възникване на авария;➤ предвидените мерки за ограничаване на последствията от аварията. <p>4. При планирани съществени изменения в предприятието и/или съоръжението операторът преразглежда и актуализира доклада за политиката за предотвратяване на големи аварии или доклада за безопасност.</p>
<p>Наредба за предотвратяване на големи аварии с опасни вещества и за ограничаване на последствията от тях. (Обн. ДВ. бр.39 от 12 май 2006г.)</p> <p>Наредбата се прилага за предприятия и съоръжения, класифицирани като предприятия и/или съоръжения с нисък рисков потенциал (ПСНПП) или като предприятия и/или съоръжения с висок рисков потенциал (ПСВРП) по реда на Закона за опазване на околната среда.</p>	<p>1.С наредбата се определят:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ формата и съдържанието на уведомлението за класификация на предприятието като ПСНПП или като ПСВРП;➤ формата и съдържанието на заявлението за издаване на разрешително;➤ формата и съдържанието на доклада за политиката за предотвратяване на големи аварии;➤ формата и съдържанието на доклада за безопасност➤ формата и съдържанието на аварийния план на предприятието и/или съоръжението;➤ формата и съдържанието на заявлението актуализация и преразглеждане;➤ формата и съдържанието на преразгледаните и актуализираните документи;➤ минималните изисквания към съдържанието на информацията за планираните мерки за безопасност и начините на поведение и действие в случаи на авария;➤ формата и съдържанието на регистъра на издадените и отказаните разрешителни, с цел предотвратяването на големи аварии с опасни вещества и ограничаването на последствията от тях;➤ организацията на работата на комисиите по контрола на изпълнението на задълженията на оператора, на който е издадено разрешително изпълнението на задълженията на оператора;➤ съдържанието и формата на годишния план за контролна дейност на комисиите. <p>2.Контролът се извършва чрез съвместни проверки от определени със заповед на министъра на околната среда и водите комисии, съставени от представители на териториалните и регионалните структури на Министерството на околната среда и водите, Министерството на</p>

	здравеопазването, Министерството на извънредните ситуации, Националната служба "Пожарна безопасност и защита на населението", Държавната агенция за метрологичен и технически надзор и упълномощени представители на областните управители и на кметовете на общините.
Правилник за организацията и дейността по предотвратяване и ликвидиране на последствията от бедствия, аварии и катастрофи (Обн. ДВ. бр.13 от 3 февруари 1998г., последно изм. ДВ. бр.48 от 13 юни 2006г.)	1.С правилника се уреждат организацията, основните функции и задачите на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, търговските дружества и едноличните търговци за недопускане, намаляване и ликвидиране на последствията при възникване на бедствия, аварии и катастрофи в мирно време. 2.Основни функции по смисъла на правилника са: <ul style="list-style-type: none">➤ извършване на превантивна дейност за недопускане и намаляване на вредните последствия при възникване на бедствия, аварии и катастрофи;➤ създаване на организация, подготовка на органи за ръководство, сили и средства, поддържането им в готовност и провеждането на спасителни и неотложни аварийно-възстановителни работи при възникване на бедствия, аварии и катастрофи;➤ обучение на населението за поведение и действие при възникване на бедствия, аварии и катастрофи;➤ събиране, обработване, обмен и разпространяване на информация за съществуващите потенциални опасности, за възникването на бедствия, аварии и катастрофи и за последствията от тях, за способите, формиранията и средствата за ликвидирането им. 3.Разпоредбите на правилника се прилагат съобразно структурата и задачите на държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, търговските дружества, предприятията на едноличните търговци и на Българския Червен кръст. 4.Организацията, ръководството, координацията и контролът на дейността по недопускане, намаляване и ликвидиране на последствията при възникване на бедствия, аварии и катастрофи се осъществяват от Министерския съвет, от министерствата, ведомствата и органите на местното самоуправление и местната администрация, от търговските дружества и едноличните търговци според тяхната компетентност.

10. Директива 85/337/ЕЕС, допълнена и изменена с Директива 97/11/ЕС, за оценката за въздействието върху околната среда от определени частни и обществени проекти

Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите	Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат
<p>Закон за опазване на околната среда (Обн. ДВ. бр.91 от 25 септември 2002г, последно изм. ДВ. бр.82 от 16 октомври 2009г.) Глава шеста. ЕКОЛОГИЧНА ОЦЕНКА И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО ВЪРХУ ОКОЛНАТА СРЕДА Раздел I Общи разпоредби Раздел III Оценка на въздействието върху околната среда на инвестиционни предложения</p>	<p>1.С ОВОС се цели интегриране на предвижданията по отношение на околната среда в процеса на развитие като цяло и въвеждане принципа на устойчиво развитие</p> <p>2.Оценките се възлагат на колектив от регистрирани експерти - български и чуждестранни физически лица, с ръководител, които трябва да декларират, че не са лично заинтересувани от реализацията на инвестиционните предложения. Оценката се възлага на експертите от възложителя на плана или програмата, или от възложителя на предложението.</p> <p>3.Експертите дават заключение, ръководейки се от принципите за намаляване на риска за човешкото здраве и осигуряване на устойчиво развитие съобразно действащите в страната норми за качество на околната среда.</p> <p>4.Оценка на въздействието върху околната среда задължително се извършва на:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ инвестиционните предложения за строителство, дейности и технологии съгласно приложение № 1 от закона;➤ инвестиционните предложения за строителство, дейности и технологии с трансгранично въздействие върху околната среда съгласно приложение № 1 към чл. 2 от Конвенцията по оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, съставена в Еспо (Финландия) на 25 февруари 1991 г., ратифицирана със закон (ДВ, бр. 28 от 1995 г.) (обн., ДВ, бр. 86 от 1999 г.; попр., бр. 89 от 1999 г.). <p>5.Необходимостта от извършване на ОВОС се преценява за:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ инвестиционни предложения съгласно приложение № 2 от закона;➤ всяко разширение или изменение на инвестиционни предложения съгласно приложение № 2 от закона, които вече са одобрени или са в процес на одобряване, изпълнени са или са в процес на изпълнение, ако това разширение или изменение може да доведе до значително отрицателно

въздействие върху околната среда;

- всяко разширение или изменение на инвестиционни предложения съгласно приложение № 1 към този закон и приложение № 1 към чл. 2 от Конвенцията по оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст, които вече са одобрени или са в процес на одобряване, изпълнени са или са в процес на изпълнение, ако това разширение или изменение може да доведе до значително отрицателно въздействие върху околната среда;
- инвестиционни предложения съгласно приложение № 1 от закона, разработени изключително или предимно за развитие и изпитване на нови методи или продукти и които няма да действат повече от две години;
- инвестиционни предложения в защитени територии съгласно приложение № 2 от закона и разширение или изменение на инвестиционни предложения в защитени територии, които вече са одобрени или са в процес на одобряване, изпълнени са или са в процес на изпълнение, ако това разширение или изменение може да доведе до значително отрицателно въздействие върху околната среда.

6.Необходимостта от извършване на ОВОС се преценява въз основа на:

- характеристиките на предлаганото строителство, дейности и технологии: обем, производителност, мащабност, взаимовръзка и кумулиране с други предложения, ползване на природни ресурси, генерирани отпадъци, замърсяване и дискомфорт на околната среда, както и риск от инциденти;
- местоположението, в това число чувствителност на средата, съществуващото ползване на земята, относителното наличие на подходящи територии, качеството и регенеративната способност на природните ресурси в района;
- способността за асимилация на екосистемата в естествената околна среда на: защитените със закон територии и местообитанията; планинските и гористите местности; влажните и крайбрежните зони; районите, в които нормите за качество на околната среда са нарушени; силно урбанизираните територии; защитените територии на единични и групови културни ценности, определени по реда на Закона за културното наследство; териториите и/или зоните и обектите със специфичен санитарен статут или подлежащи на здравна защита; характеристиките на потенциалните въздействия - териториален обхват, засегнато население, включително трансгранични въздействия, същност, големина, комплексност, вероятност, продължителност, честота и обратимост; обществен интерес към предложението за строителство, дейности и технологии.

7.Компетентните органи за вземане на решение по ОВОС е министърът на околната среда и водите или директорите на РИОСВ в зависимост от характера на инвестиционните

предложения.

8. Възложителят на инвестиционното предложение информира в най-ранния етап на своето инвестиционно намерение компетентните органи и засегнатото население, като го обявява писмено. Той представя на компетентния орган за вземане на решение доклад за ОВОС, който съдържа:

- анотация на инвестиционното предложение за строителството, дейностите и технологиите;
- проучените от възложителя алтернативи за местоположение (със скици и координати на характерните точки в утвърдената координатна система за страната) и/или алтернативи на технологии и мотивите за направения избор за проучването, имайки предвид въздействието върху околната среда, включително "нулева алтернатива";
- описание и анализ на компонентите и факторите на околната среда, съгласно ЗООС и на материалното и културното наследство, които ще бъдат засегнати в голяма степен от инвестиционното предложение, както и взаимодействието между тях;
- описание, анализ и оценка на предполагаемите значителни въздействия върху населението и околната среда в резултат на: реализацията на инвестиционното предложение; ползването на природните ресурси; емисиите на вредни вещества при нормална експлоатация и при извънредни ситуации, генерирането на отпадъци и създаването на дискомфорт;
- информация за използваните методики за прогноза и оценка на въздействието върху околната среда;
- описание на мерките, предвидени да предотвратят, намалят или, където е възможно, да прекратят значителните вредни въздействия върху околната среда, както и план за изпълнението на тези мерки;
- становища и мнения на засегнатата общественост, на компетентните органи за вземане на решение по ОВОС и други специализирани ведомства и заинтересувани държави в трансграничен контекст, в резултат от проведените консултации;
- заключение на оценката на експерти
- нетехническо резюме;
- описание на трудностите (технически причини, недостиг или липса на данни) при събирането на информация за изработване на доклада за ОВОС;
- друга информация по преценка на компетентния орган.

9. Възложителят след положителна оценка за мерките, предвидени да предотвратят, намалят или, където е възможно, да прекратят значителните вредни въздействия върху околната среда, както и план за изпълнението на тези мерки, организира съвместно с определените от

	<p>компетентния орган засегнати общини, кметства и райони общественно обсъждане на доклада за ОВОС.</p> <p>10. Компетентният орган взема решение по ОВОС в срок до 3 месеца след провеждане на общественото обсъждане, като отчита резултатите от него. Решението по ОВОС съдържа:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ наименованието на органа, който го издава;➤ името на възложителя, местожителството/седалището;➤ правните и фактическите основания за постановяване на решението;➤ мотиви;➤ разпоредителна част;➤ условия за изпълнение, в това число мерки за предотвратяване, намаляване или ликвидиране на значителни отрицателни въздействия върху околната среда, срокове за изпълнение, където е необходимо;➤ органа и срока, в който може да се обжалва;➤ отговорността при неизпълнение на условията, определени в решението;➤ дата на издаване и подпис. <p>11. Министерството на околната среда и водите води публичен регистър с данни за извършване на процедурата по ОВОС, включително за общественото обсъждане, издаденото решение по ОВОС и за извършения контрол по изпълнение на решенията по ОВОС.</p>
<p>Наредба за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда (ДВ, бр. 25/ 2003г., последно изм. ДВ. бр.80 от 9 октомври 2009г.)</p> <p>Наредбата определя условията и редът за извършване на оценка на въздействието на околната среда на инвестиционни предложения за строителство, дейности и технологии, с цел интегриране на предложенията по отношение на</p>	<p>1. Оценка на въздействието върху околната среда се извършва в следната последователност:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ уведомяване на компетентните органи и засегнатото население;➤ преценяване на необходимостта от ОВОС;➤ извършване на консултации; определяне на обхвата, съдържанието и формата на доклада за ОВОС;➤ оценяване качеството на доклада за ОВОС;➤ организиране на обществен обсъждане на доклада за ОВОС;➤ вземане на решение по ОВОС;➤ осъществяване на контрол по изпълнението на условията от решението по ОВОС;➤ презаверяване на решение по ОВОС, загубило правно действие. <p>2. Компетентните органи осъществяват контрол по изпълнението на условията от решенията:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ при одобряване и съгласуване на инвестиционните проекти;➤ по време на строителството;

<p>околната среда в процеса на развитие като цяло и въвеждане на принципа за устойчиво развитие.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ➤ при издаване на разрешение за ползване на строежа; ➤ по време на експлоатацията на обекта. <p>3.Контролът включва проверка по документи и чрез посещение на място на резултатите от изпълнението на плана за мерките за предотвратяване, намаляване или ликвидиране на значителните вредни въздействия върху околната среда и оценка на тяхната ефективност и се извършва по реда на глава девета от ЗООС:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ В случаите, когато решението по ОВОС е издадено от МОСВ, контролът по изпълнението на условията може да се възлага на съответната РИОСВ, Басейнова дирекция или Дирекция на национален парк. ➤ В случаите по чл. 99, ал. 8 от ЗООС (отговорността при неизпълнение на условията, определени в решението), проверката относно незапочването на осъществяване на инвестиционното предложение се извършва от съответната РИОСВ, като в срок 7 дни след проверката се уведомяват възложителят и МОСВ за резултатите, когато решението е издадено от министъра на околната среда и водите. ➤ В случаите по чл. 99, ал. 9 от ЗООС (дата на издаване и подпис) за презаверяване на решение по ОВОС, загубило правно действие, възложителят внася писмено искане до компетентния орган, издал решението. Искането съдържа доказателства за липса на изменение на инвестиционното предложение и в условията на околната среда. Към искането се прилага становище на регистрирани експерти по ОВОС. В срок 14 дни от внасяне на искането компетентният орган, издал решението, го презаверява с решение въз основа на информацията в искането и становището на регистрирани експерти по ОВОС. Компетентният орган взема решение за презаверяване, без да е необходимо да има решение на Висшия експертен екологичен съвет (ВЕЕС) при МОСВ или на експертния екологичен съвет (ЕЕС) при съответната РИОСВ. Решението за презаверяване се предоставя на възложителя и се оповестява по реда на чл. 99, ал. 4 от ЗООС (мотиви.).
--	---

11. Директива № 92/43/ЕИО за опазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна и Директива №79/409/ЕИО относно опазването на дивите птици

<p>Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите</p>	<p>Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат</p>
<p>Закон за опазване на околната среда</p>	<p>1.Екологична оценка се извършват на планове и програми, които са в процес на изготвяне и/или одобряване от централни и териториални органи на изпълнителната власт, органи</p>

(Обн. ДВ. бр.91 от 25 септември 2002г, последно изм. ДВ. бр.82 от 16 октомври 2009г.)

Глава шеста.

**ЕКОЛОГИЧНА ОЦЕНКА И
ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО
ВЪРХУ ОКОЛНАТА СРЕДА**

Раздел Юбщи разпоредби

Раздел II

**Екологична оценка на планове и
програми**

на местното самоуправление и Народното събрание.

2.Министърът на околната среда и водите или директорът на съответната РИОСВ е компетентният орган за издаване на становище по екологична оценка на планове и програми. Становището се основава на доклада за екологична оценка, изработен от регистрирани експерти.

3.С екологичната оценка се цели интегриране на предвижданията по отношение на околната среда в процеса на развитие като цяло и въвеждане принципа на устойчиво развитие. Оценката се съвместява изцяло с действащите процедури за изготвяне и одобряване на планове и програми.

4.Екологичната оценка е задължителна за планове и програми в областите селско стопанство, горско стопанство, рибарство, транспорт, енергетика, управление на отпадъците, управление на водните ресурси и промишленост, включително добив на подземни богатства, електронни съобщения, туризъм, устройствено планиране и земеползване, когато тези планове и програми очертават рамката за бъдещото развитие на инвестиционни предложения по приложения № 1 и 2 от закона.

5.Екологична оценка на планове и програми се извършва едновременно с изготвянето им, като се вземат предвид техните цели, териториалният обхват и степента на подробност, така че да се идентифицират, опишат и оценят по подходящ начин възможните въздействия от прилагането на инвестиционните предложения, които тези планове и програми включват.

6.Министърът на околната среда и водите или директорът на съответната РИОСВ преценява с решение необходимостта от екологичната оценка за предложен план и програма или за тяхно изменение съгласно процедурата, определена с наредба, съобразно следните критерии за определяне значимостта на въздействието им:

- характеристиките на плановете и програмите по отношение на: степента, до която планът или програмата определя рамката за инвестиционни предложения и други дейности според тяхното местоположение, характер, мащабност и експлоатационни условия или съобразно предвижданията им за разпределението на ресурсите; значението на плана или програмата за интегрирането на екологичните съображения особено с оглед насърчаването на устойчиво развитие; екологични проблеми от значение за плана или програмата; значението на плана или програмата за изпълнението на общностното законодателство в областта на околната среда;
- характеристиките на последствията и на територията, която е вероятно да бъде засегната по

отношение на: вероятност, продължителност, честота, обратимост и кумулативен характер на предполагаемите въздействия; потенциално трансгранично въздействие, потенциален ефект и риск за здравето на хората или за околната среда, включително вследствие на аварии, размер и пространствен обхват на последствията (географски район и брой на населението, които е вероятно да бъдат засегнати), ценност и уязвимост на засегнатата територия (вследствие на особени естествени характеристики или културно-историческото наследство; превишение на стандарти за качество на околната среда или пределни стойности; интензивно земеползване), въздействие върху райони или ландшафти, които имат признат национален, общностен или международен статут на защита.

➤ степенята, до която планът или програмата влияе върху други планове и програми, включително тези в дадена йерархия.

7.Плановете и програмите, за които извършването на екологична оценка е задължително и за които се преценява необходимостта от екологична оценка, се определят с Наредба за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони.

8.Докладът за екологична оценка задължително съдържа:

- описанието на съдържанието на основните цели на плана или програмата и връзката с други съотнесими планове и програми;
- съответни аспекти на текущото състояние на околната среда и евентуално развитие без прилагането на плана или програмата;
- характеристиките на околната среда за територии, които вероятно ще бъдат значително засегнати;
- съществуващите екологични проблеми, установени на различно ниво, имащи отношение към плана или програмата, включително отнасящите се до райони с особено екологично значение, като защитените зони по Закона за биологичното разнообразие;
- целите на опазване на околната среда на национално и международно равнище, имащи отношение към плана и програмата, и начинът, по който тези цели и всички екологични съображения са взети под внимание по време на изготвянето на плана или програмата;
- вероятни значителни въздействия върху околната среда, включително биологично разнообразие, население, човешко здраве, фауна, флора, почви, води, въздух, климатични фактори, материални активи, културно-историческо наследство, включително архитектурно и

	<p>археологическо наследство, ландшафт и връзките между тях; тези въздействия трябва да включват вторични, кумулативни, едновременни, краткосрочни, средносрочни и дългосрочни, постоянни и временни, положителни и отрицателни последици;</p> <ul style="list-style-type: none">➤ мерките, които са предвидени за предотвратяване, намаляване и възможно най-пълно компенсиране на неблагоприятните последици от осъществяването на плана или програмата върху околната среда;➤ описание на мотивите за избор на разгледаните алтернативи и на методите на извършване на екологична оценка, включително трудностите при събиране на необходимата за това информация, като технически недостатъци и липса на ноу-хау;➤ описание на необходимите мерки във връзка с наблюдението по време на прилагането на плана или програмата;➤ нетехническо резюме на екологичната оценка. <p>9. Екологична оценка не се възлага като самостоятелен доклад, когато по реда на специален закон се изисква подобна оценка да бъде част от плана или програмата, както и когато планът или програмата се изготвя и/или одобрява от органите по компетентни по издаване на становището.</p> <p>10. Мерките за наблюдение и контрол при прилагането на плана или програмата се съгласуват между министъра на околната среда и водите или директора на съответната РИОСВ и органа, отговорен за прилагането на плана или програмата.</p>
<p>Закон за биологичното разнообразие (Обн. ДВ. бр.77 от 9 август 2002г., последно изм. ДВ. бр.80 от 9 октомври 2009г.)</p> <p>Този закон урежда отношенията между държавата, общините, юридическите и физическите лица по опазването и устойчивото ползване на биологичното разнообразие в Република България.</p>	<p>1. Този закон цели:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ опазването на представителни за Република България и за Европа типове природни местообитания и местообитания на застрашени, редки и ендемични растителни, животински и гъбни видове в рамките на Национална екологична мрежа;➤ опазването на защитените растителни, животински и гъбни видове от флората, фауната и микотата на Република България, както и на тези, които са обект на ползване и търговия;➤ опазването на генетичните ресурси и разнообразието на растителни и животински видове извън естествената им среда;➤ регулиране на въвеждането на неместни и повторното въвеждане на местни растителни и животински видове в природата;➤ регулиране на търговията с екземпляри от застрашени видове от дивата флора и фауна;➤ опазването на вековни и забележителни дървета. <p>2. Държавата изгражда Национална екологична мрежа, включваща:</p>

- защитени зони като част от Европейската екологична мрежа "НАТУРА 2000", в които могат да участват защитени територии (приоритетно се включват КОРИНЕ места, Рамсарски места, важни места за растенията и орнитологични важни места);
- защитени територии, които не попадат в защитените зони.

3. Защитени зони се обявяват за:

- опазване на типовете природни местообитания по Директива 92/43/ЕИО на Съвета за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, посочени в приложение № 1 от закона;
- опазване на местообитания на видове по Директива 92/43/ЕИО на Съвета за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна - за видовете животни и растения, посочени в приложение № 2 от закона;
- опазване на местообитания на видове по Директива 79/409/ЕИО на Съвета относно опазването на дивите птици - за видовете птици, посочени в приложение № 2 от закона;
- опазване на територии, в които по време на размножаване, линеене, зимуване или миграция се струпват значителни количества птици от видове, извън тези, посочени в приложение № 2 от закона.

4. За защитените територии, попадащи в границите на защитени зони, се прилага Законът за защитените територии.

5. За културните ценности, попадащи в границите на защитени зони, се прилага Законът за културното наследство.

6. Промените в защитените зони са:

- увеличение на площта;
- намаление на площта;
- заличаване;
- промяна на забраните или ограниченията на дейностите.

7. За обявените защитени зони и промените в тях Министерството на околната среда и водите и регионалните инспекции по околната среда и водите водят публични регистр.

8. За защитените зони могат да се разработват планове за управление.

9. В плановете за управление се предвиждат мерки, които целят предотвратяване на влошаването на условията в типовете природни местообитания и в местообитанията на видовете, както и на застрашаването и обезпокояването на видовете, за опазването на които са обявени съответните защитени зони:

- забрана или ограничаване на дейности, противоречащи на изискванията за опазване на конкретните обекти - предмет на защита;
- превантивни действия за избягване на предсказуеми неблагоприятни събития;
- поддържащи, направляващи и регулиращи дейности;
- възстановяване на природни местообитания и местообитания на видове или на популации на растителни и животински видове;
- осъществяване на научни изследвания, образователна дейност и мониторинг.

10. При определяне на мерките при възможност се вземат предвид:

- регионалните и местните особености, освен тези за опазване на биологичното разнообразие, както и изискванията на обществото;
- устойчивото ползване на възобновимите ресурси.

11. Устройствените планове, устройствените проекти за горите, националните и регионалните програми, разработвани по реда на други закони, задължително се съобразяват със заповедта за обявяване на всяка защитена зона, и с мерките за предотвратяване на влошаването на условията в зоната.

12. За осигуряване на връзките между защитените зони в плановете и проектите, изброени по-горе, се включват мерки и дейности за опазване на елементите на ландшафта, които въз основа на своята линейна и непрекъсната структура или свързваща функция са значими за миграцията, географското разпространение и генетичния обмен в растителните и животинските популации и видове.

13. Основни елементи на ландшафта са:

- реки и техните брегове и оводнени стари речни корита;
- естествени блата, езера, преовлажнени ливади и други влажни зони;
- пещери, скални венци и стени и дюни;
- седловини и други естествени територии, свързващи отделни планински масиви;
- полски синори, полезащитни пояси, ливади и пасища;
- заливни речни тераси и крайречна растителност;
- гори, разположени до 500 м надморска височина.

14. Планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат отрицателно въздействие върху защитените зони, се подлагат на оценка за

	<p>съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона.</p> <p>15.Министерството на околната среда и водите и други държавни органи и техните подразделения в рамките на своите компетенции осъществяват управлението и контрола по опазване на биологичното разнообразие в Република България.</p>
<p>Закон за защитените територии (ДВ, бр. 133 от 11.11.1998г., посл. изм. и доп., бр. 65 от 11.08.2006г., в сила от 11.08.2006г.)</p> <p>Законът цели опазването и съхраняването на защитените територии като национално и общочовешко богатство и достойние и като специална форма на опазване на родната природа, способстващи за развитието на културата и науката и за благополучието на обществото.</p>	<p>1.С този закон се уреждат категориите защитени територии, тяхното предназначение и режим на опазване и ползване, обявяване и управление.</p> <p>2.Опазването на природата в защитените територии има предимство пред другите дейности в тях.</p> <p>3.Държавата изгражда и осигурява функционирането и съхраняването на система от защитени територии като част от регионалната и световната мрежа от такива територии в съответствие с международните договори по опазване на околната среда, по които Република България е страна.</p> <p>4.Защитените територии са предназначени за опазване на биологичното разнообразие в екосистемите и на естествените процеси, протичащи в тях, както и на характерни или забележителни обекти на неживата природа и пейзажи. Предназначението на защитените територии не може да се променя освен по реда на глава трета от закона.</p> <p>5.Категориите защитени територии са: резерват; национален парк; природна забележителност; поддържан резерват; природен парк; защитена местност.</p> <p>6.В защитените територии се включват гори, земи и водни площи. Населените места и селищните образувания в границите, определени със застроителните и регулационни планове или околновръстни полигони, попадащи в защитени територии, не са част от тях. Паметниците на културата, попадащи в границите на защитените територии, запазват режимите си на опазване и ползване, определени по реда на Закона за паметниците на културата и музеите. Защитени територии, които към момента на влизане в сила на закона попадат в границите на населени места, запазват статута си като се категоризират по този закон.</p> <p>7.Разпоредбите на този закон се прилагат за всички защитени територии независимо от собствеността върху горите, земите и водните площи в тях.</p> <p>8.Определянето на забраните и ограниченията за извършване на дейности в границите на вътрешния пояс от санитарно-охранителните зони, попадащи в защитени територии, се извършва по реда на Закона за водите.</p> <p>9.Министерството на околната среда и водите и неговите регионални органи провеждат и осъществяват: управлението и контрола в защитените територии; управлението, възлагането на</p>

	<p>дейностите по поддържането и възстановяването, възлагането на туристически дейности, охраната и контрола в горите, земите и водните площи в защитените територии - изключителна държавна собственост.</p> <p>10. За защитените територии се разработват планове за управление при условия и по ред, определени с наредба, утвърдена от Министерския съвет. Плановете за управление съдържат: обща характеристика на защитената територия и на компонентите ѝ; целите на управлението в защитената територия; норми, режими, условия или препоръки за осъществяване на: дейностите в горите, земите и водните площи; развитието на инфраструктурата и строителството; организацията на управлението и други, осигуряващи достигането на поставените цели; краткосрочни и дългосрочни програми за действия, свързани с научноизследователската работа и мониторинг на компонентите на околната среда, поддържането на застрашени видове, съобщества и местообитания, екологичното възпитание и образование и други.</p>
<p>Наредба за условията и реда за извършване на оценка за съвместимостта на планове, програми, проекти и инвестиционни предложения с предмета и целите на опазване на защитените зони (приета с ПМС № 120 от 31.08.2007г., обн. ДВ, бр. 73 от 11.09.2007г.)</p>	<p>1. На оценка за съвместимост се подлагат планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти и инвестиционни предложения могат да окажат отрицателно въздействие върху защитените зони, както следва:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ планове, програми и проекти, които са в процес на изготвяне и/или одобряване от съответните компетентни централни или териториални органи на изпълнителната власт, органи на местното самоуправление или на Народното събрание;➤ изменения на влезли в сила планове, програми и проекти;➤ инвестиционни предложения за дейности и технологии: включени в приложения № 1 и 2 на Закона за опазване на околната среда (ЗООС); извън обхвата на приложения № 1 и 2 на ЗООС, свързани с промяна на предназначението и/или на начина на ползване на имота;➤ инвестиционни предложения за разширение и/или промяна на инвестиционни предложения, включени в приложения № 1 и 2 на ЗООС. <p>2. Оценка за съвместимостта на плановете, програмите и инвестиционните предложения, попадащи в обхвата на ЗООС, се извършва чрез процедурата по екологична оценка, съответно чрез процедурата по оценка на въздействието върху околната среда, по реда на Закона за опазване на околната среда и при спазване на специалните разпоредби на ЗБР и на глава трета от наредбата.</p> <p>3. Оценка за съвместимостта се извършва в следната последователност:</p>

	<ul style="list-style-type: none">➤ уведомяване на компетентния орган от страна на възложителя на планове, програми, проекти или инвестиционни предложения;➤ проверка за допустимост;➤ преценка за вероятната степен на отрицателно въздействие върху защитените зони;➤ оценка на степента на въздействие върху защитените зони;➤ оценка на качеството на доклада за степента на въздействие върху защитените зони;➤ провеждане на консултации с обществеността;➤ издаване на решение по ОС от компетентния орган и контрол по изпълнението му. <p>4.Компетентни органи за ОС са:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ министърът на околната среда и водите, когато: планове, програми, проекти или инвестиционни предложения попадат в обхвата на две или повече РИОСВ; инвестиционни предложения попадат изцяло или отчасти в защитена територия по ЗЗТ; планове, програми и проекти се одобряват от централните органи на изпълнителната власт и от Народното събрание;➤ директорът на съответната РИОСВ - във всички останали случаи. <p>5.Оценката се възлага на експерти с компетентност в областта на опазване на местообитанията и видовете, включени в приложения № 1 и 2 ЗБР, които отговарят на изискванията определени в наредбата.</p>
<p>Заповед №РД 09-429/11.07.2008г. (обн., ДВ, бр.84 от 26.09.2008г.) за одобряване на Условия за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние</p>	<p>Одобрени Условия за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние, като са определени Национални стандарти:</p> <ol style="list-style-type: none">1.За опазване на почвата от ерозия;2.За опазване на органичното вещество;3.За запазване на структурата на почвата;4. За осигуряване на минимално ниво на поддръжка на естествените местообитания.

12. Директива 2006/7/ЕС относно управление на качеството на водите за къпане, отменяща Директива 76/160/ЕЕС относно качеството на водите за къпане

Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите	Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат
<p>Наредба №11 от 25.02.2002г. за качеството на водите за къпане (Обн. ДВ. бр.25 от 8 март 2002г., изм. ДВ. бр.53 от 10 юни 2008г.)</p> <p>С тази наредба се определят изискванията към качеството на природните води, предназначени за къпане. Наредбата има за цел да защити здравето на хората, използващи природните води за къпане. Тази наредба не се прилага за: водите, предназначени за лечебно-профилактични цели; водите, използвани в плувни басейни.</p>	<p>1.Качеството на водите за къпане се определя съгласно физични, химични и микробиологични показатели, посочени в приложението към наредбата. Тези показатели са със задължителна и/или препоръчителна стойност. Стойностите за показателите, определени в приложението, се отнасят за водите от всички зони за къпане. В конкретни случаи могат да бъдат определени индивидуални стойности на показатели за отделни зони за къпане.</p> <p>2.При изключителни обстоятелства за отделни зони за къпане органите на Държавния здравен контрол (ДЗК) съвместно с басейновите дирекции и други компетентни органи могат да предлагат удължаване на срока за привеждане качеството на водите в съответствие с изискванията на наредбата. Обосновката за всяко удължаване на този период се основава на плановете за управление на водите в регионите, където попадат зоните за къпане. Окончателното решение се взема от министъра на здравеопазването съгласувано с министъра на околната среда и водите след обстойно запознаване и прецизен анализ на представените мотиви. Разрешение за удължаване на срока се издава за строго определен период и задължително включва конкретни мерки за опазване на човешкото здраве при ползване на водата за къпане. Регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве извършват вземане на проби вода от зоните за къпане с обхват на показатели и минимална честота, определени в приложението.</p> <p>3.Басейновите дирекции и РИОКОЗ съвместно с други компетентни органи провеждат периодично проучване върху условията, формиращи качеството на водите в горната част на течението при течащи води, и условията в прилежащите области в случаите на стоящи и морски води. Проучването обхваща географски и топографски данни, обем и естество на източниците на замърсяване, потенциалните замърсители и техните ефекти с оглед възможното</p>

	<p>повлияване върху качеството на водата в зоната за къпане в зависимост от отдалечеността на разположението им.</p> <p>4.Изпълнението на мерките за постигане изискванията за качеството на водата за къпане не трябва да води пряко или косвено до влошаване на съществуващото качество на водата.</p> <p>5.Директорите на РИОКОЗ и басейновите дирекции за определени зони за къпане с оглед запазване на съществуващо по-добро от изискванията на приложението качество на водите за къпане могат да предлагат по-строги стойности за показателите от посочените в наредбата, както и допълнителни показатели, невключени в приложението. Решението се взема от министъра на здравеопазването след съгласуване с министъра на околната среда и водите въз основа на обстоен преглед на данни от предходен мониторинг и информация за постоянни или потенциални източници на замърсяване.</p> <p>6.Регионалните инспекции за опазване и контрол на общественото здраве изготвят обобщен регионален доклад, включващ списъка на зоните за къпане и справка за качеството на водите им, който изпращат в срок 3 месеца след приключване на сезона за къпане в Министерството на здравеопазването с цел изготвяне и поддържане на национален регистър за всички обекти за къпане в Република България.</p>
<p>Наредба №5 от 30.05.2008г. за управление качеството на водите за къпане (Обн. ДВ. бр.53 от 10 Юни 2008г.)</p> <p>С тази наредба се уреждат изискванията към: мониторинга и класификацията на качеството на водите за къпане; управлението на качеството на водите за къпане; предоставянето на информация на обществеността относно качеството на водите за къпане; реда за определяне на нови зони за къпане.</p>	<p>1.Наредбата се прилага за водите за къпане във всяко място (обособена част) от повърхностно водно тяло, където компетентният орган РИОКОЗ очаква през сезона за къпане голям брой къпещи се и за което няма издадена постоянна забрана за къпане или постоянно предупреждение, че къпането не е разрешено. Наредбата не се прилага за: водите в плувни басейни и басейните за водни (спа) процедури; водите в обособени места, използвани с лечебно-профилактична цел; водите в изкуствено създадени и обособени водни тела, които нямат връзка с повърхностни и/или подземни води.</p> <p>2.Директорът на Регионалната инспекция по опазване и контрол на общественото здраве (РИОКОЗ) ежегодно преди началото на сезона за къпане идентифицира всички зони за къпане, намиращи се на контролираната от него територия, и определя продължителността на сезона за къпане. Извършва мониторинг на качеството на водите за къпане по показателите, посочени в приложение № 1, колона А от наредбата, при спазване изискванията на приложение № 2 от наредбата. За всяка зона за къпане преди започването на всеки сезон за къпане се изготвя график за провеждане на мониторинга.</p> <p>3.Регионалната инспекция по опазване и контрол на общественото здраве създава и поддържа база данни за извършения мониторинг на качеството на водите за къпане по</p>

показателите, посочени в приложение № 1, колона А от наредбата. Оценката на качеството на водите за къпане се извършва: по отношение на всяка зона за къпане; след края на всеки сезон за къпане; на основа на базата данни за качеството на водите за къпане, получена от проведения мониторинг през сезона за къпане и трите предходни сезона за къпане; съгласно процедурата, посочена в приложение № 4 от наредбата.

4.В резултат на оценката на качеството на водите за къпане, водите за къпане се класифицират като: "лоши"; "задоволителни"; "добри", или "отлични". Първата класификация на водите за къпане се извършва най-късно до края на сезона за къпане на 2015 г. До края на сезона за къпане на 2015 г. всички води за къпане трябва да отговарят най-малко на изискванията, необходими за класифициране като "задоволителни".

5.Министърът на здравеопазването и министърът на околната среда и водите и техните регионални структури са длъжни да предприемат всички реалистични и пропорционални мерки, които считат за подходящи за увеличаване броя на водите за къпане, класифицирани като "отлични" или "добри".

6.Водите за къпане, класифицирани като "лоши", могат временно да продължат да се считат за съответстващи на изискванията на наредбата, при условие че се вземат следните мерки, които влизат в сила от сезона за къпане, който следва тяхната класификация: адекватни мерки за управление, включително забрана на къпането или предупреждение, че къпането не е разрешено, с оглед предпазване на къпещите се от излагане на замърсяване; идентификация на причините за непостигане на "задоволително" качество на водите; адекватни мерки за предотвратяване, намаляване или премахване на причините за замърсяването, и уведомяване на обществеността чрез поставяне на разбираем и ясен предупредителен знак или символ и информиране за причините за замърсяването и взетите мерки на базата на профила на водите за къпане. В случай че водите за къпане са класифицирани като "лоши" за пет последователни години, директорът на РИОКОЗ разпорежда постоянна забрана за къпане или постоянно предупреждение, че къпането не е разрешено.

7.Директорът на РИОКОЗ след предоставяне на становище от директора на съответната басейнова дирекция за управление на водите може да разпорежи постоянна забрана за къпане или постоянно предупреждение, че къпането не е разрешено и преди края на петгодишния период, в случай че бъде установено, че постигането на "задоволително" качество не е възможно или е необосновано скъпо.

8.Директорът на съответната басейнова дирекция за управление на водите подпомага

директора на РИОКОЗ при изготвянето, преразглеждането и актуализирането на профилите на водите за къпане (съгласно приложение №5 от наредбата) и му предоставя всички данни от извършваните от басейновата дирекция мониторинг, оценки и други дейности в изпълнение изискванията на Закона за водите, които имат отношение към водите за къпане.

9. Директорът на РИОКОЗ е длъжен да предприема навременни и адекватни мерки за управление, които са приложими към необичайни ситуации или инцидентни замърсявания, които водят до или от които би могло да се очаква неблагоприятно въздействие върху качеството на водите за къпане и здравето на къпещите се. Тези мерки включват информиране на обществеността и, в случай на необходимост, временна забрана за къпане. Когато един речен басейн предизвиква трансгранични въздействия върху качеството на водите за къпане, министърът на здравеопазването и министърът на околната среда и водите прилагат подходящи мерки за сътрудничество със съответната държава-членка за изпълнение изискванията на тази наредба, включително чрез подходяща обмяна на информация и съвместни действия за контрол върху тези въздействия.

10. Мерките за предотвратяване, намаляване или премахване на причините за замърсяване на водите в зоните за къпане се включват в програмите от мерки към плановете за управление на речните басейни за съответния речен басейн, изготвени от съответната басейнова дирекция.

11. Министърът на здравеопазването предоставя на Европейската комисия доклад за резултатите от мониторинга и оценката на качеството на водите за къпане за всички зони за къпане, както и информация за взетите съществени мерки за управление. Информацията се предоставя годишно до 31 декември и обхваща предходния сезон за къпане. Предоставянето на информацията се извършва веднага след като е направена първата оценка на качеството на водите за къпане.

12. Като съществуващи зони за къпане се определят: местата с води за къпане, намиращи се в прилежащата към плажовете на Черноморското крайбрежие акватория; местата с води за къпане, намиращи се в прилежащата към брега на водни обекти с повърхностни води акватория, които са изрично определени за тази цел със заповед на областен управител или кмет на община, издадена на основание чл. 41, ал. 3 от Закона за водите или по силата на други актове. Определянето на нови зони за къпане се извършва от кмета на общината или областния управител съобразно чл. 41, ал. 3 на Закона за водите след съгласуване с директора на

РИОКОЗ и директора на басейновата дирекция за управление на водите. Кметът на общината или областният управител изпраща в РИОКОЗ и басейновата дирекция проект на заповед за обявяване на водните обекти за общо ползване за къпане.

13. Директива за продуктите за растителна защита 91/414/ЕС

Транспонирана в законодателството на Република България за опазване на водите	Осигурени мерки от нормативните актове, които вече се прилагат
<p>Закон за защита на растенията от 29.04.2008г. Наредба за разрешение на продукти за Растителна защита от 6.10.2006г.</p>	<ol style="list-style-type: none">1. Принцип за обща забрана, с изключение на разрешението за пускане на пазара на продукти за растителна защита.2. Въвеждане на списък с разрешените активни вещества.3. Определяне на национална програма за контрол.4. Въвеждане на задължителни обозначения, които да фигурират върху опаковките или етикетите на продукти за растителна защита, както и на опасните вещества и отровите.5. Задължително е ограничаването на рекламата на продукти за растителна защита, чието пускане на пазара е разрешено.6. Задължително е продавача да бъде информиран.7. Инспекция и контрол на условията за даване на разрешително и за налагане на забрана за пускане на пазара, за използване или за задържане на продукти за растителна защита.8. Санкции при неспазване на условията за даване на разрешително и за налагане на забрана за пускане на пазара, за използване или за задържане на продукти за растителна защита.